

ANDREI,
eroul meciului

O CALIFICARE DE MARE PRESTIGIU ÎN C.C.E.

Printr-un efort de voință admirabil

și un joc de calitate, peste toate așteptările,

DINAMO A ELIMINAT PE SPARTAK TRNAVA!

(Citiți în pag. 12 amănunte de la trimitul nostru special)

DORU POPESCU,
autorul celor două goluri

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ
ANUL VI

279

JOI
30 SEPTEMBRIE 1971
12 PAGINI
2 LEI

ÎN CUPA U.E.F.A.

DEȘI ÎNVINSĂ LA
SALZBURG, U.T.A.
TRECE ÎN TURUL
URMATOR CU SCORUL
GENERAL DE 5-4

ÎN CUPA CUPELOR

STEUA S-A CALIFICAT
LA TIMIȚĂ: 1-0
CU ECHIPA MALTEZĂ
HIBERNIANS
LA VALETTA

AZI, PE STADIONUL

„23 AUGUST”

RAPID ASALTEAZĂ CEA
DE-A PATRA CALIFI-
CARE ROMÂNEASCĂ,
ÎNȚILNIND ÎN CUPA
U. E. F. A.
PE A. C. NAPOLI

Din duelul cu Iordănescu, fundașul maltez Carvana (în fotografie, mascat de por-
tar) a trimis greșit balonul în propria poartă. Acest gol avea să fie singurul al
partidei de ieri de pe stadionul Republicii. Foto: S. BAKCI

● **SATU MARE.** Cea mai populară competiție rezervată micilor fotbaliști din școlile generale ale județului Satu Mare, „Cupa ziarelor județene”, ajunsă la a șasea ediție, a reunit la start peste 400 de mici fotbaliști. Desfășurată pe durata a două luni din vacanța de vară, competiția a fost câștigată de echipa „Pallas” a Școlii generale nr. 10 din Satu Mare care, în finală, a învins cu 2-1 formația pregătită de cunoscutul arbitru Otto Anderco, Olimpia, de la Școala generală nr. 8 din Satu Mare. Competiția a relevat un mare număr de copii cu aptitudini pentru fotbal dar, spre regretul nostru, trebuie să consemnăm faptul că ediția din acest an nu s-a prea bucurat de o atenție corespunzătoare din partea profesorilor de educație fizică și a antrenorilor echipelor din județ. (Ștefan Vida — corespondent).

● **ORADEA.** Campionatul municipal de fotbal rezervat copiilor a fost câștigat în acest an de prima echipă a clubului Căciulă, antrenată de Augustin Iuhas. În cele 16 înfringeri programate, această echipă a realizat tot atâtea victorii, înscriind 124 de goluri și primind doar 16. Comisiei municipale de fotbal, organizatoarea competiției, i se cuvin pe drept frumoase cuvinte de laudă pentru strădanile pe care le-a făcut de a asigura condiții excelente tuturor echipelor participante. (Vasile Sere — corespondent).

● **HUNEDOARA.** Asociația sportivă I.G.C.L. Hunedoara, care are o echipă destul de bună în campionatul județean, a hotărât, la indicația Consiliului municipal pentru educație fizică și sport, să-și

amenajeze un teren propriu în incinta stadionului Corvinul. O contribuție substanțială la amenajarea noului teren își aduce și echipa de fotbal. În fotografia alăturată vă prezentăm o parte dintre jucătorii, împreună cu instructorul lor Petru Ciomaș, lucrând la amenajarea terenului. (Ioan Vlad — corespondent).

MUNCA DE INSTRUIRE A TINERILOR JUCĂTORI — CĂLCIUL LUI ACHILE ÎN FOTBALUL NOSTRU

exclusiv spre prima echipă. În asemenea condiții nu-i de mirare că preocuparea pentru tinerii jucători dispare aproape în întregime, iar atunci când trebuie să-și întărească efectivele nu au ce promova din grădina proprie. Așa se explică și faptul că transferările de jucători din alte părți sunt mai numeroase decât promovările din cadrele proprii, când ar trebui să fie invers. Așa se explică și de ce actualele centre de copii și juniori, forme bune de instruire și necesare fotbalului nostru, nu se realizează pe măsura investițiilor.

— Problema aceasta te-a preocupat în mare măsură, de-a lungul activității tale. Cum o vezi rezolvată?

— În primul rând să ai convingerea că ceea ce faci este absolut necesar. Mi-aduc aminte că pe vremea când eram jucător la R.G.M.T. club muncitoresc din Timișoara, aveam două echipe de pitici și două de juniori care produceau atât de mult încât în momentul când ne pleca un element din prima echipă nu exista problema înlocuirii lui. Se găsea imediat un jucător la juniori, gata pregătit pentru postul respectiv. Totul era bine pus la punct, exista o strânsă legătură între conducere și antrenori pentru ca munca de formare a tinerilor să dea roade. Mai târziu, când am venit la Unirea Tricolor, o echipă eminentă de cartier, mi-am dat seama că rezervele primei formații trebuie pregătite în timp și cu răbdare. Ideea a fost îmbrățișată, din convingere, de conducători și, timp de 4-5 ani, am muncit cu sute de copii până când au început să apară un Sucitulescu, Bogdan, Iordache, Costică Marinescu, Petrică Rădulescu, Gică Petrescu și alții, astfel că Unirea Tricolor a trăit din ceea ce a produs la copii și juniori, puști adunați din întregul cartier Obor și din altele. Selecția este o a doua condiție principală, care implică, pe lângă convingere, și pasiune și răbdare, la trierea tinerilor jucători. Trebuie să știi să fi-i apropiat și să lucrezi cu ei, să ai răbdarea părinților cu copii mulți și dragostea să-i înveți cum trebuie. Aici intervine o altă condiție: învățarea corectă și perfecționarea elementelor de tehnică, cu ambele picioare, și progresiv cele de tactică. La acest capitol se cere cea mai mare răbdare. Copiii rămân totuși copii, zburdalnici, dispuși mereu să facă șotii, cu gândul la joacă și, bineînțeles, la joc. Pentru că asta îi

atrage mai mult, nu antrenamentul. De aceea se cere multă abilitate din partea antrenorului, ca să-i convingă că înaintea jocului este necesară pregătirea. Jocul sau competiția, de exemplu campionatul actual, se impune, indiferent de forma ei, ca un scop pentru tinerii jucători, pentru a arăta ce au învățat și ce știu, deci devine un stimul. Dar pentru conducători și antrenori ea trebuie să se mențină neapărat la nivelul unui mijloc de instruire, de perfecționare.

În final, n-am rezistat tentației de a-i pune lui Petre Steinbach o întrebare mai... indiscretă, știindu-l ca fiind un om dinamic, de acțiune, un practician dar și executant excelent:

— Cum te simți în noua funcție?

— Nu prea bine. E drept că atunci când am revenit la Di-

namo eram ferm decis să o rup cu activitatea practică. Acum însă, îmi dau seama că pur și simplu nu pot trăi fără ea. Prea sint obișnuit să activez pe teren, în aer liber, să lucrez cu jucătorii. De aceea mă gîndesc foarte serios să-mi reiau activitatea practică, la o echipă dorită să devină — cu timpul, mai curînd sau mai târziu — o adekvat la fotbalului de calitate realizat de jucători proprii, crescuți și formați în spiritul cerințelor actuale ale fotbalului. I-a o asemenea echipă m-aș încumeta să lucrez, cu certitudinea că voi putea realiza ceea ce îmi propun.

Există, așadar, perspectiva unei reveniri a lui Petre Steinbach în activitatea propriu-zisă fotbalistică. Ar fi un câștig pentru soccerul nostru.

Petre GAȚU

DIN ACTIVITATEA CENTRELOR DE COPII ȘI JUNIORI

CONVINGERILE ANTRENORULUI COORDONATOR

Paul Dumitrescu

Nicolae Barbu

Centrul de copii și juniori de pe lângă Asociația sportivă Chimia Rm. Vilcea a intrat în al treilea an de activitate. Din numărul total de 100 de juniori, patru au fost promovați recent în rîndurile echipei de seniori. Iată numele lor: Constantin Pintilie, Gheorghe Zernic, Constantin Zorescu și Florea Velcu. Alți câștiga — Ion Dima (născut în 1953), Giuseppe Foltea (1953), Ion Mateescu (1954) etc. vor pași peste pragul promovării în primăvara anului 1972.

— Încet, încet devenim ceea ce ne-am propus: o pecinieră de talente capabile să îmbrace miine, poimîne tricourile echipei de seniori — ne spunea deunăzi Traian Popa, antrenorul coordonator al centrului. Printre copiii și juniorii cei mai talentați pe care-i avem în centru la ora actuală se numără Paul Dumitrescu, născut în 1955, elev în anul II la Școala de chimie, mijlocas coordonator, Nicolae Barbu, născut în 1954, elev la aceeași școală, un element cu excelente calități pentru postul de atacant central, și Dumitru Perșunaru, născut în 1955, portar. Cunoșcîndu-le marea putere de muncă și dorința de afirmare, sint conștienți că aceste trei elemente vor ajunge fotbaliști de cîrtă valoare...

Iată un motiv pentru care antrenorii lotului republican de juniori nu trebuie să omită din preocupările lor, care vizează o participare corespunzătoare la viitorul turneu U.E.F.A., centrul de copii și juniori din Rm. Vilcea.

ILIE IONESCU
coordonator

MARCEL PATACHIA. com. Giuvărăști-Olt. 1. „Am urmărit, pe micul ecran, meciul de fotbal dintre echipele Ungariei și Iugoslaviei. O impresie deosebită mi-a lăsat jucătorul Dragan Gealici. Pe ce adresă l-aș putea scrie câteva rînduri?” Pe adresa clubului său, F.K. „Crvena Zvezda” Terazije, Beograd, Iugoslavia. 2. „Care a fost cea mai categorică victorie a reprezentativei noastre în ultimii 25 de ani?” Ca scor, 7-0 cu Cipru la București, în Campionatul Europei. În ultimul timp însă reprezentativa a obținut câteva victorii, nu la scor, dar de prestigiu, în fața unor adversari de mare valoare: 2-0 și 1-0 cu Portugalia, 1-0 cu R. F. a Germaniei, 2-1 cu Cehoslovacia la Guadalaajara, 1-0 cu Elveția la Lausanne, 1-0 cu Iugoslavia la Novisad, 2-1 cu Franța la Paris.

DORIN SANDU. Savinești-Neamț. 1. În grupa I a Campionatului Europei — pe care echipa noastră o mai poate câștiga și la golaveraj, mai ales acum, după victoria cu 4-0 de la Helsinki — au mai rămas de disputat următoarele meciuri: Tara Gallor — Finlanda (13 octombrie), Cehoslovacia — Tara Gallor (27 octombrie), România — Cehoslovacia (14 noiembrie) și România — Tara Gallor (24 noiembrie). 2. Antrenorul echipei noastre naționale, Angelo Niculescu, a jucat fotbal la F. C. Craiova, Carmen și Dinamo București.

DANIELA ANCA. Abrud-Alba. „Sînt o mare suporteră a echipei Dinamo București, motiv pentru care aș vrea să află dacă există cumva o asociație a suporterilor acestei echipe și dacă există cum pot deveni membru al ei?” Noi știm că există, dar pentru a deveni membru cotidian al acestei asociații va trebui să vă adresați direct clubului Dinamo, șos. Ștefan cel Mare nr. 7-9, București.

RADU BIRSEI. Galați. În anul cînd a participat în Cu-

pa orașelor Urguri, ediția 1969/1970, S. C. Bacău a fost antrenat de Valeriu Neagu. Aflat în prezent la conducerea echipei F.C. Galați, cu care speră să promoveze în prima divizie a țării.

GHEORGHE CRISTACHE. Marghita-Bihar. Ambele clasamente au fost corect întocmite. În momentul cînd a apărut revista noastră încă nu se luase o hotărîre privind contestația echipei Sportul studențesc la meciul de la Tîrgoviște, cu Metalul. Era normal ca noi, în clasamentul publicat, să menținem rezultatul de pe teren. Nu aveam de unde să știm miercuri ce hotărîre va lua F.R.F. vineri. În numărul următor al revistei, clasamentul primei serii a Diviziei B a apărut cu modificarea respectivă, adăugîndu-se Sportul studențesc cele două puncte care pînă atunci fuseseră în zestreă tîrgoviștenilor.

ILIE FRONEA. București. Nu sîntem de acord cu dv. în privința felicitațiilor pe care considerați că trebuie să le adresăm constructorilor instalației de nocturnă de la stadionul „23 August”. De ce nu sîntem de acord? Pentru că nu le merită. Și nu le merită pentru că nu s-au ținut de cuvînt. Au promis la toată lumea că vor face tot posibilul să termine lucrarea în cursul zilei de 23 August. N-au terminat-o. Nu e gata nici acum. Ia mai bine de o lună după termenul fixat de angajamentul lor.

TATIANA DUMITRACHE. București. Mircea Lucescu, căpitanul echipei noastre reprezentative, a absolvit cursurile Facultății de comerț exterior la Academia de Studii Economice din București. Mai tîrziu sînt coechipier de la Dinamo, Dumitrache, ne spune recent că vrea și se pregătește să devină student la I.E.F.S.

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la Concursul nr. 40 din 3 octombrie 1971.

1. Steagul roșu—Jiul	1 x
2. Farul—Crișul	1 x
3. „U” Cluj—„U” Craiova	1
4. Rapid—Sport Mureș	1
5. A.S.A. Tg. Mureș—Dinamo	1 x 2
6. Petrolul—Steaua	1 x
7. F.C. Argeș—Politehnica	1
8. U.T.A.—C.F.R. Cluj	1
9. Fiorentina—Napoli	1
10. Mantova—Tofino	x
11. Roma—Lanerossi	1
12. Sampdoria—Bologna	1 x
13. Varese—Milan	x

„SĂ DĂM (totuși) CEZARULUI, CE-I AL CEZARULUI“

O DRAMĂ

de EUGEN BARBU

La o săptămână după examenul de la Helsinki, unde Finlanda nu a putut evita înfrângerea categorică administrată de tricolorii (fie vorba între noi, cîți anticipau un asemenea scor?) cronicarului, fără să vrea, i se derulează în memorie etapele mai mult sau mai puțin neliniștitoare parcurse pînă la definitivarea lui de bază.

O nouă formulă în apărare, un nou mijloc care să facă pereche cu Dumitru, o altă linie de atac, mai incisivă, în care doar Lucescu mai reprezenta o certitudine și atîtea altele se ventilau în presă, în ședințele de lucru ale Biroului federal. Bineînțeles, toate izvorau din grija atentă pentru a găsi formula cea mai convenabilă de echipă, în stare să ne pună la adăpost de orice surpriză. Angelo Niculescu, „timonierul corabiei tricolorilor” omul despre care un confrate a scris negru pe alb că a fost bîntuit de atîtea furtuni (de toate gradele și din toate direcțiile) n-a refuzat experimentele, a căutat fel de fel de soluții, ca pînă la urmă să se oprească tot la „nucleul mexican”. Pe fondul acestuia, a căutat să dezvolte în mod și mai pronunțat spiritul ofensiv, reclamat cu insistență nu numai de presă ci însuși de obiectivul major pe care „operațiunea Helsinki” îl pune la acuitate la ordinea zilei.

Cu toții cunoșteam bine valoarea extrem de modestă a fotbalului din „țara celor 1060 de lacuri”; cunoșteam că sportul rege nu stă acolo pe fotoliul de rangul întâi și ca atare ar fi fost nu știu cum, să încercăm să punem un cît de cît semn de egalitate între cele două socere. Nu! De acest lucru eram, majoritatea, absolut convinși. Să recunoaștem însă că atunci cînd joci în deplasare, indiferent ce valoare are adversarul, apar o suită de necunoscuturi. Plecînd tocmai de la o asemenea condiție a deplasării, inerent partida avea încă din start un caracter de dificultate. Judecînd altfel lucrurile, simplist, atunci era normal să nu mai facem altă vîlvă în jurul partidei de la Helsinki, să nu mai punem chiar așa de multe subiecte în discuție în perioada pregătitoare a partidei. Nu ne-ar fi rămas decât să facem o treabă extrem de ușoară și la îndemîna oricui: să fi pus cuminți capul pe o pernă, să fi trimis în Finlanda o formație oarecare, de parcă finlandezii, săvâcii, abia așteptau să ne invite să le perforăm poarta cu atîtea goluri cîte ne-ar fi fost necesare ca să echilibrăm balanța golaverajului.

Să lăsăm totuși glumele la o parte și să subliniem încă o dată că naționala și conducerea ei tehnică, în ciuda diversităților de opinii apărute după primul examen al sezonului, și-au făcut pe deplin datoria, așa căznit sau necăznit. Ea a învins același adversar cu un scor identic celui realizat de reprezentativa Cehoslovaciei. Amintiți-vă că actualul lider al grupei I a înscris ultimele două

goluri în min. 83 și 90. Deci, se putea foarte bine ca Cehoslovacia să rămînă doar cu ceea ce realizase în prima repriză (adică cu 2-0) și probabil că într-un asemenea caz victoria reprezentativei noastre la Helsinki ar fi căpătat alte dimensiuni. Așa este în fotbal, totul este posibil...

Fără a încerca o supraevaluare a victoriei reprezentativei, fără a îngroșa cu atribute răsunătoare meritele ei și, bineînțeles, neîncercînd a minimaliza și bagateliza lucrurile, nu putem ocoli ceea ce este drept să remarcăm: munca tenace depusă în această partidă, seriozitatea tuturor tricolorilor și a conducerii tehnice în efortul de a menține intacte sau de a spori și mai mult, dacă vreți, șansele noastre de calificare în turneul final al prestigioasei competiții fotbalistice rezervată bătrînilor nostru continent. Dacă am putea să punem în balanță realizările tehnico-tactice, individuale și de ansamblu, din partida de miercuri trecută și lipsurile apărute pe parcursul întîlnirii, fără îndoielă că proporția ar fi în favoarea reușitelor.

Și dacă așa stau lucrurile, atunci „Să dăm Cezarului, ce-i al Cezarului” și să apreciem evoluția bună a echipei, mai ales în prima jumătate a reprizei a doua, cînd s-au marcat golurile trei și patru, ca urmare a unui joc și unei gândiri colective, ce a purtat amprenta acțiunilor în viteză, derutante, cu un înalt grad de tehnicitate, să apreciem dorința fierbinte a jucătorilor care nu și-au menajat de loc forțele în teren pentru a recupera diferența de goluri mult rîvnită, disciplina lor tactică și sportivă, elogiată de specialiști și de adversari.

În mod cu totul special, ne bucură faptul dător de speranțe că partida cu Finlanda a făcut să renască ambițiile și

orogoliul „nucleului mexican”, arătîndu-ne cu prisosință că cei căliți în „iadul Gualajarei”, în frunte cu veteranul Lucescu, nu sînt UZAȚI ȘI NICI PREA ÎMBĂTRÎNIȚI (n.n. Expresia aparține antrenorului Angelo Niculescu). Este de prisos să mai amintim greutățile obiective și subiective depășite (le cunoaștem cu toții) intervenite în perioada pregătirilor — forma slabă a unor jucători în campionat, accidentarea altora, suspendări, timpul foarte scurt al pregătirilor, determinat de cupele europene inter-cluburi etc.

Bucuria succesului n-a început cu nimic mințile jucătorilor, ale antrenorilor; dimpotrivă, ei recunosc — realist — că pe stadionul din Helsinki au ieșit la iveală și unele nereușite, ezitări, imperfecțiuni, nesincronizări în angrenajul compartimentelor, că meciul cu Cehoslovacia este o mare piatră de încercare, dar nu imposibil de escaladat, că zestrea actualului lider al grupei — căruia i-ar conveni de minune un egal la București! — schimbă cu mult datele necunoscutei de la 14 noiembrie a.c.

Zilele trecute, Angelo Niculescu fmi vorbea sincer preocupat de următoarea întîlnire a reprezentativei române, meciul cu Finlanda rămînînd în amintirea lui doar în observațiile critice pe care și le-a notat cu creion roșu în caietul de sarcini imediate ce urmează a fi rezolvate. Cu calmul său imperturbabil, Angelo Niculescu făcea referiri concrete la necesitatea îmbunătățirii presingului, la exploatarea cu maximum de eficiență a centrărilor în fața porții adversarului, la accelerarea ritmului de joc al atacanților, la găsirea drumului cel mai drept și

Stelian TRANDAFIRESCU

(Continuare în pag. 5)

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

RĂDUCANU: Atent ca întotdeauna, a stopat de două-trei ori, precis, în careul de 16 m., tentativa de gol a finlandezilor din prima repriză. În rest a somat. Neglijent uneori în degajarea baloanelor necesare inițierii acțiunilor de atac.

SĂTMAREANU: Ea început a făcut cîteva mici erori în fața lui Lindholm. Treotat și-a revenit stăpînînd bine zona sa de acțiune. A urcat cu folos spre poarta echipei gazdă.

LUPEȘCU: Cel mai sigur apărător. A avut cîteva intervenții spectaculoase în fața porții lui Răducanu. S-a plasat excelent la golul al doilea, rezultat din acea lovitură de colț executată impecabil de Lucescu.

DINU: Vigilent și util în fazele de apărare, atît cît a fost solicitat. Anunță o ușoară revenire la forma sa obișnuită.

MOCANU: Roșcovanul Heikkilaa, ale cărei pătrun-

deri în atac se făceau din jumătatea sa de teren, i-a dezechilibrat de cîteva ori. După aceea, fundasul reprezentativei noastre a devenit autoritar și sigur în intervenții. A participat deseori în atac cu destulă reușită.

DUMITRU: Clarvăzător ca întotdeauna. Simț de anticipație, depozedări spectaculoase, pase precise. Mai puțin prezent în atac.

NUNWEILLER VI: În rapidă ascensiune de formă și într-o excelentă dispoziție de joc. După o scurtă perioadă cu mici ezitări în prima repriză, și-a dat drumul la joc. A „croșetat” cu balonul, a sutat periculos spre poartă, și-a servit cu echipierii cu mingi utile.

LUCEȘCU: Pe linia vervei de joc manifestate în campionat. Etalînd tehnica marilor jucători, și-a ridiculizat adversarii, uneori cîte trei la număr. Nu știm ce fundas de valoare l-ar fi putut ține! Oportun și precis în centrări.

DEMBROVSKI: Rafinat la „un-doi”-urile realizate cu Neagu și Lucescu. Bine plasat în nucleul de la mijlocul terenului, unde se organizau acțiunile de atac, și în careul adversarului. Imprecis și neînspirat în șutul la poartă.

NEAGU: Muncitor în fazele care reclamau presing la adversar. Mult mai precis în acțiunile combinate și în pasele la distanță. Imprecis și neînspirat în loviturile la poartă.

IORDĂNEȘCU: Un debut cu multe promisiuni pentru viitor. Excelent plasat pentru a specula greșeala portarului Nessman, din care a rezultat primul gol. Dacă nu se accidenta, evident ar fi creat multe dureri de cap defensivei gazdelor.

TATARU: Deși s-a străduit mult și a alergat cu dorința fermă de a fi de folos liniei de atac, n-a putut însă depăși evoluțiile sale, puțin convingătoare, în echipa de club.

HELSINKI. „Secvență” din partida susținută de tricolorii noștri în compania naționalei finlandeze. Apărătorii echipei gazdă, în tricouri de culoare închisă, încearcă să destrame unul dintre atacurile jucătorilor români.

• REZULTAT • ECHIBE • ARBITRU •

• COMENTARIUL MECIULUI • CEL MAI BUN DIN „22” •

• TINERET-REZERVE •

CRISUL — A.S.A. Tg. Mures 0-1 (0-0)

A MARCAT: Muresan (min. 57).
STADIONUL Crisul; teren foarte bun; timp excelent; spectatori aproximativ 10.000.

CRISUL: Bologan 6 — P. Nicolae 5, Lucaci 6.

Neșu 6, Balogh 6 — Moldovan 5, Daraban 7 — Sucu 5, N. Alexandru 5 (min. 66: Bedea 5), Moș 5 (min. 73: Cefan 6), Coș 5.

A.S.A.: Nagel 7 — Szöllözy 7, Toth 7, Ispir 8, Hajnal 8 — Orza 7, Băloni 8 — Varodi 7, Naghi 1 (min. 19: Czako 7), Muresan 8, Fazekas 7 (min. 74: Lucaci 7).

ARBITRU: Al. Pirvu (București), nota 10.

MUREȘAN

MUREȘAN A SCAPAT O SINGURĂ DATA! • Crisul începe vijelios, încercând să aplice adversarului său, încă de la începutul meciului, lovitură de grație. A.S.A. simte pericolul și strânge rândurile în apărare. Partea întâi a întâlnirii este, în general, lipsită de acțiuni spectaculoase și faze de poartă. În repriza a doua, disputa este mai echilibrată, mai dinamică și mai îndrăgită. Se înmulțesc treptat ratările, crește simțitor numărul faulturilor, apar și primele cartonașe galbene: min. 49 Moldovan și min. 54 Ispir. Minutul 57 aduce singurul gol al partidei. În poarta gazdelor, Autor, Muresan care, scăpat o singură dată de sub supravegherea celor trei fundași orădeni, finalizează impecabil un contraatac clasic. În min. 60 și 65 alte două cartonașe galbene sunt adresate lui Băloni și, respectiv, Dărăban. Fazekas are apoi ocazia să ridice scorul, dar ratează poartă și pentru că 2-0 i se pare cam mult. Cu toate că jucătorii Crisului blazați și inhibați de propria lor neputință nu s-ar fi arătat nici un moment dispuși să-l contracțeze. (M. I.)

3-1 (1-1)
AU MARCAT: Schlopu (2) și Covacik pentru gazde, respectiv St. Naghi.
CRISUL: Baci (Baumgartner) — Botoș, Lemark, Bulc, Török — Nica (Agud), Torjoc (Ungur) — Bocșa, Schlopu, Arnoțchi, Covacik.
A.S.A.: Nae — Onuțan, Secheli, Uchișan, M. Pop — Hamar, Suciu (Kiss) — Osvat, Ruse, St. Naghi (Santo), Lucaci.
ARBITRU: Aurel Pop (Cluj).

POLITEHNICA — PETROLUL 0-1 (0-0)

A MARCAT: Dobro (min. 67).
STADIONUL „23 August”; teren bun; timp frumos; spectatori aproximativ 10.000.

POLITEHNICA: Costas

6 — Romilă I 6, Ianul 9, Stoicescu 7, Pal 6 — Alecu 5 (min. 52: Marica 7), Simionas 5 — Ince IV 5 (min. 70: Romilă II 6), Lupulescu 6, Cuperman 5, Moldoveanu 5.

PETROLUL: M. Ionescu 9 — N. Ionescu 8, Moraru 9, Mocanu 9, Gruber 8 — Cringasu 8, Cozarec 8 — Dinculă 7, Groza 7, Moldovan 6, Dobro 7.

ARBITRU: V. Pădureanu (București), nota 10.

USTURATOARE INFRINGERE! • Capitanii celor două echipe acordă mare atenție alegerii terenului. Mocanu pierde „disputa” cu Ianul, și Mihai Ionescu va apăra cu soarele în față. Mingea, lovită puternic de Dobro, lovește bara porții ieșene. Arbitrul oprește jocul pentru a îndepărta din teren vreo 20 de persoane neavenite. Cuperman execută precis o lovitură de la 18 m dar Mihai Ionescu parează magistral. Moraru, debutant ca fundaș central, e avertizat pentru joc dur. „Poli” nu leagă jocul: Simionas e obosit, Alecu n-a mai jucat mijlocăș de vremea cind era la... Brașov. Exasperat de nereușitele atacurilor, Ianul, cel mai bun jucător al ieșenilor, se lansează într-un dribling prelungit, intră în careu, șutează formidabil dar „bătrînul” din poarta Petrolului prinde. A fost cea mai frumoasă fază a meciului. La un contraatac, balonul centrat de Dobro înșală vigilența lui Costas, lovește bara verticală-sunga a porții ieșene și se oprește în plasă. 11 jucători sar în sus de bucurie: petroliștii. Apostrofă de tribune, Moldoveanu vrea să părăsească terenul! (L. D.).

M. IONESCU

1-2 (1-2)
AU MARCAT: Bilboacă, respectiv Cramer și Opreșan din 11 m.
POLITEHNICA: Năstase — Anton, Sofian, Ghierini (Ichim), Greerosu-Ailome, Lemnar (Bărbulescu) — Bilboacă, Moldovan, Amaranțel, Dănilă.
PETROLUL: Căuneș — Rădulescu, Mierlă, Toader, Tudor — Iuhaz, Marcu (V. Crăciun) — Cramer (Pantile), Opreșan, Tașorea, Iordache (E. Crăciun).
ARBITRU: Paul Brătănescu (Suceava).

STEUA — F. C. ARGES 2-1 (1-1)

AU MARCAT: Iordănescu (min. 25), Dobrescu (min. 44) și Tătaru (min. 63, din penalti).

STADIONUL Republicii; timp excelent; teren foarte bun; spectatori aproximativ 15.000.

STEUA: Coman 8 — Sătmăreanu 7, Smarandache 8, Negrea 7, Hălmăgeanu 6 — Naom 7, Vigu 7 — Pantea 6, Tătaru 6, Iordănescu 6 (min. 46: Aelenei 6), Năstase 6.

F. C. ARGES: Stan 7 — Figulea 7 (min. 63: Cloian), Barbu 7, Vlad 7, Ivan 6 — Cloian 6 (min. 63: M. Popescu 6), Roșu 6 (min. 72: Radu 6) — Dobrescu 8, E. Dumitru 7, Dobrin 8, Jercan 7.

ARBITRU: I. Rus (Tg. Mureș), nota 6.

DOBRESCU

UN MECI EGAL ERA MAI JUST • Meciul a avut două aspecte distincte, diferite de la o repriză la alta. În primele 45 de minute, partida a fost de bun nivel tehnic, după pauză însă s-a jucat incalzit, cu multe greșeli de ambele părți, cu durități și ieșiri ne sportive. Deși învinși, piteștenii au jucat, în ansamblu, ceva mai bine decît bucureștenii și apreciem — mai ales în condițiile golului decisiv, primită dintr-un penalti discutabil — că meritau să plece cu un punct. În prima repriză, F.C. Argeș a avut mai multe ocazii de gol, realizate în special datorită formei bune a lui Dobrescu și Dobrin. Steua a deschis scorul prin Iordănescu, care a reluat cu stîngul, din întoarcere, balonul pe care i l-a transmis în adîncime Sătmăreanu. Egalarea a survenit la o acțiune argeșeană pe aripa dreaptă, Dobrescu trimițînd balonul pe jos, în colțul lung. Golul victoriei s-a marcat din 11 m, acordat de arbitru la un fault început în afara careului, asupra lui Năstase, care a căzut apoi în careu. Arbitrul I. Rus a condus slab, dînd multe decizii de neînțeles. (R. U.).

4-2 (3-2)
AU MARCAT: Vlad, I. Constantin (2), Savu, Profir (2).
STEUA: Ion Gaboriel — Miclos, Cazan, Iovănescu, Stoica (Pislaru) — Savu, Ion Ion — Vlad, Dumitru III, I. Constantin, Sumuianchi (Anghel).
F.C. ARGES: Niculescu — Moises (Gheorghe), Gh. Din, Nedelcu Neculce — Prepușge, Profir (Mitu) — Chivescu (N. Radu), St. Dumitru, Georgescu, A. Din.
ARBITRU: V. Buiculescu (Caracal).

ST. ROȘU — „U” Cluj 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Lică (min. 65) și Cadar (min. 87).

STADIONUL Tineretului; timp frumos; teren bun; spectatori aproximativ 12.000.

STEAGUL ROȘU: Adamache 8, — Ivănescu 7, Jenei 8, Olteanu 8, Cojocaru 7 — Pescaru 7, Cadar 8 — Necula 6 (min. 72: Furnică 7), Florescu 7, Gherghel 6 (min. 46: Drăgoi 6), Györfi 6.

„U” CLUJ: Moldovan 8 — Crețu 8, Pexa 8, Solomon 8, Mihailă 8 — Fanea Lazăr 8, Anca 6, — Ulfăleanu 7, Munteanu 7, Adam 7 (min. 70: Sudy 7), Lică 8.

ARBITRU: C. Dinulescu (București), nota 9.

CLUJENII AU TRECUT PE LINGA VICTORIE • Se joacă de la început cu dirzenie, dar confuz, nespectaculos. Admirăm (a cita oară!) „galcria” Steagului roșu, mai dinamic și mai organizată decît pe oricare alt stadion de Divizia A. Fazele de poartă sînt neglijabile, intrucît apărările joacă strîns și din cale afara de energie. Primește avertismente Crețu, Munteanu și Cadar și tensiunea din teren scade vizibil. Paradoxal, Adamache este totuși mai solicitat decît Moldovan. Lumea așteaptă lucruri mari de la Györfi, dar extremul stînga brașovean este bine păzit și fără dispoziția cunoscută de joc. Lică marchează un gol frumos, deschizînd scorul: traversează în diagonala terenul, este dezechilibrat dar păstrează balonul (arbitrul Dinulescu „i-a ieșit” perfect legea avantajului) și de la marginea careului trage puternic șos, în dreapta lui Adamache. Golul acesta impune măsuri grabnice, Proca introducînd în teren pe atacantul Furnică, Ștefan Onisie schimbînd un înaintaș (Adam) pentru un apărător (Sudy). Steagul roșu atacă iar în finalul partidei Cadar egalează (I. C.).

MIHAILA

2-4 (2-3)
AU MARCAT: Papuc (2), Muresan (3) și Grăleanu.
STEAGUL ROȘU: Kneu (Casoni) — Anghelini, Vlad, Vasileică, Sasu — Lupușan, Pescaru (Gogea) — Căciș, Gîlmeanu, Papuc (Avram), Porumbiță.
„U”: Negru — S. Mocanu, Ielciu (Necșoiu), Marel, Cioacan (Popa) — Grăleanu, M. Munteanu — Ardeleanu, Muresan, Coca (Dăbuleșcu), D. Mocanu.
ARBITRU: N. Barna (Tîrnăveni).

JIUL — U.T.A. 1-1 (1-1)

AU MARCAT: Stolan (min. 10) și Sima (min. 12).

STADIONUL Jiul; teren cu denivelări; timp frumos; spectatori 8.000.

JIUL: Sucu 7 — M. Marian 6 (min. 16: A.

Georgescu 7), Georgevici 8, Stocker 7, Toncea 6 — Urmeș 7, Libardi 7 — Peronescu 8, Dodu 7, Stolan 8, Naidin 7 (min. 61: Cotormani 7).

U.T.A.: Vidac 8 — Bîrău 8, Lerter 7, Pojoni 8, Popovici 7 — Petescu 7, Domide 8 — Sima 8, Kun II 7, Broșovski 7, Both 7.

ARBITRU: Gh. Limoneș (București), nota 10.

SIMA

EGALITATE ÎNTRE NEÎNVINSE • Jiul și-a confirmat o specialitate, aceea a rezultatelor egale pe gazonul său. U.T.A. a demonstrat că are forțe spre a culege fructe prin voiajurile campionatului. Arădenii prin tradiția spiritului de joc, nu s-au betonat. Oamenii lui Eugen Iordache au dominat, dar lipsa unui urmaș format al lui Ion Constantin s-a simțit. Există acest Stolan, dar mai trebuie răbdare și înțelegere pentru el. U.T.A. datorază egalul — rezultat perfect echitabil — echilibrului compartimentelor sale. Meci virtuos, dar fără nici o neobișnuită ieșire din limitele fair-play-ului. Cartonașele galbene ale arbitrilor Limoneș au avut în această privință un binevenit rol. Scorul 1-0 deschis gazelor prin promptul Stolan, preventiv cu efect la o ezitare a apărării arădene. U.T.A. a egalat mai repede decît se spera: centrare-model a lui Both, reluare fulgurantă cu capul a lui Sima. Un 1-1, care lasă neînvînse pe cele două combatante după 45 de minute de joc. (E. I.)

3-3 (1-2)
AU MARCAT: Demeter (2), Ciurea, respectiv, Dumbreanu (2) și Coșa.
JIUL: Marincan — Nemeș, Deleanu, Safta, Chelmen — Mulescu, Nădășan — Uilecan, Ciurea, Demeter, Popovici.
U.T.A.: Ziller — Cirstolul, Bocșa, Moldovan, Calmore — Cilian, Tușa — Coșa, Roșca, Dumbreanu, Pfeiffer.
ARBITRU: D. Munteanu (Reșița).

SPORT CLUB — FARUL 3-1 (1-0)

AU MARCAT: Dembrovski (min. 19 și 87) Ruguibei (min. 53) și L. Constantinescu (min. 62).

STADIONUL „23 August”; teren bun; timp admirabil; spectatori 8.000.

S.C. BACAU: Ghiță 9

(min. 46: Fugaciu 8) — Mic 8, Catargiu 6, Sîndăuceanu 7, Kiss 6 — Vătafu 9, Hrițcu 8 — Vănaș 7, Dembrovski 8, Ruguibei 7, S. Avram 8 (min. 53: Băluță).

FARUL: Ștefănescu 7 — N. Constantinescu 6, Antonescu 6, Bălosu 7, Ghirca 6 — Goleac 5 (min. 62: Oprea 5), I. Constantinescu 7, Tănase 8 — Caraman 7, Tufan 7, Turcu 6 (min. 63: Ologu 7).

ARBITRU: N. Cursaru (Ploiești), nota 8.

DEMBROVSKI N-A JUCAT CA LA HELSINKI... • „Dar a arătat deosebite valențe tehnice, inserînd două goluri de kinografică. Ghiță, deși gripat, a salvat goluri gata făcute. Vătafu excelent la mijlocul terenului a fost omul nr. 1 al băcăuanilor. Sorin Avram, prin incisivitatea incursiunilor sale, ne-a amintit de evoluțiile lui de odinioară. Acestea au fost elementele de bază ale succesului gazdelor. Constantinii s-au apărut în cea mai mare parte a meciului, dar au acționat periculos pe contraatac. Abia în min. 20 Dembrovski reia liftul cu capul mingea centrată de Vătafu, deschizînd scorul. Repriza secundă este mult mai echilibrată. Ruguibei majorează scorul dintr-o flagrantă poziție de ofsaid. L. Constantinescu reduce din handicap. Caraman, de două ori cu poartă goală, ratează egalarea! Dembrovski pecetulește scorul final. Băluță, introdus în ultimele opt minute, nu atinge mingea. Rădulești se îmbrățișează. Cosmoc, în drum spre cabină, murmură: Caramane, Caramane... (GH. N.).

VATAFU

1-3 (0-0)
AU MARCAT: Kalló (2), Mateescu și Carpucci.
S.C. BACAU: Cizic — Bughiu, Constantin, Dobos, Burulană — Ghica (Cărnăc), Carpucci — Pruteanu, Pescu, Volmer, Neumayer.
FARUL: Popa (Vișan) — Dămășaru, Stoica, Nistor, Codin — Kalló II, Cătoi — Duțulescu (Sovăila), Mateescu, Popoiu, Kalló I.
ARBITRU: Ion Anghelin (P. Neamț).

C.F.R. Cluj — RAPID 0-1 (0-0)

A MARCAT: Ene Daniel (min. 90).

STADIONUL Metalui din Sibiu; timp frumos; teren moale la mijloc; spectatori circa 15.000.

C.F.R. CLUJ: Totoianu 8 — Szőke 7, Vișan 6,

Dragomir 7, Roman 8 — Cojocaru 7, Marius Brețan 6 — Soo 6, Strat 7, Petro Gheorghe 7, Tegean 6 (min. 67: S. Brețan 5).

RAPID: Răducanu 9 — Pop 7, Boc 7, Lupescu 8, Musat 7 — Dinu 7, Dumitru 6 (min. 65: Codreanu 6) — Năsturescu 5 (min. 55: M. Stelian 6), Ene Daniel 7, Neagu 6, Angelescu 6.

ARBITRU: O. Anderco (Satu Mare), nota 9.

RĂDUCANU

MINUTUL 90, FATAL! • Douăzeci și cinci de minute de joc excelent al ambelor echipe, timp în care Dumitru joacă fără greșală, dar epuizat fizic (spunea el) și mai ales nervos (adaugăm noi), cere cu insistență să fie schimbat; dorința nu i se împlinește. Jocul scade în intensitate, devenind mai curînd anost. Tegean dribblează patru adversari, dar este depozitat în careu de Năsturescu care-i dă mari emoții lui Răducanu trimițînd mingea peste bară. Portarul bucureștean scoate cu pumnul de la vîntul un voleu formidabil al lui Strat. Roman este aproape de autogol (specialitatea casei). Clujenii domină aproape întreaga repriză secundă, dar rînd pe rînd Răducanu, Pop și apoi din nou Răducanu, rezolvă situații dintre cele mai delicate. Zece minute, ultimele, de forcing ale bucureștenilor aduc cu ele și pe cel fatal: Lupescu centrează lung în marginea terenului, Vișan îl „admiră” pe Ene Daniel cum sare la cap și fostul băcăuan îl învinge fără drept de apel pe Totoianu. (L. TONCU)

0-1 (0-0)
A MARCAT: Oct. Ionescu.
C.F.R. CLUJ: Pop (Chereanu) — Lorinc, Moldovan, Șerban, Karancsi — Petrescu, Munteanu — Mihail (Mihail), Balint, Văcaru (Marin), Băltan.
RAPID: Gavrilă — Ștefan, Grigoraș, Fl. Marin, Greavu — Rotaru, Dobro (Neacșu) — Omer (Lăzărescu), Oct. Ionescu, Adam Ioniță, (Cîncă).
ARBITRU: V. Catana (Carci).

DINAMO — „U” Craiova 3-0 (2-0)

AU MARCAT: Dumitracu (min. 7), Dumitrescu (min. 17 și 61).

STADIONUL Dinamo; timp însoțit, călduros; teren bun; spectatori aproximativ 22.000.

DINAMO: Andrei 8 (min. 84: Constantinescu)

— Cheran 8, Nunweiler III 7, Sătmăreanu II 5, Deleanu 7, Dinu 7, Nunweiler VI 9 — Lucescu 7, Dumitru II 8 (min. 70: Sălceanu 7), Dumitrache 8, Fl. Dumitrache 8.

„U” CRAIOVA: Pilcă 5 (min. 23: Papuc 7) — Niculescu 6, Deselnicu 5, Tacoi 5, Vela 5 — Strimbeanu 7, Ivan 7 — Niță 7, Pirvu 5 (min. 63: Neagu 5), Oblemenco 5, Tărălungă 6.

ARBITRU: M. Rotaru (Iasi), nota 8.

„GALOP” DINAMOVIST • Tribune arhipline pe stadionul din goseaua Ștefan cel Mare, galerii înfocate. Momentul cel mai plăcut: festivitatea de sărbătorire a fundasului dinamovist Ștefan, prilejuită de decernarea unor distincții oferite de club proaspătului maestru al sportului. Alături de Dumitru II, Dumitrache, vrea să-l convingă pe Angelo Niculescu că se gîndește la revenirea în națională. Radu Nunweiler este peste tot. Replica olteană este lipsită de nerv, nu are forță din trecuta ediție a campionatului. „Mopsul” îl păcălește ușor și cu rafinament pe Pilca în min. 7. Nouă minute mai târziu Lucescu centrează, Dumitrache ratează șutul, dar Florian Dumitrescu înșește de undeva și... 2-0. Gazdele încep să joace acum pentru tribune. Asistăm însă și la faze plicticoase. Galeria olteană este „moartă” de mult. Vine și al treilea gol înscris de Florian Dumitrescu. Două bare mai animă repriza a doua (Oblemenco și Dumitrache). Dinamo a câștigat la pas și fără probleme. (S. T.)

RADU NUNWEILLER

2-1 (0-0)
AU MARCAT: Haidu (din 11 m), Batacliu și Mincioagă.
DINAMO: Caval — Dobru, Gaspar, Drăgan, Răutu — Mustăța, Gundju (Lăbuș) — Mihalache (Enache), Batacliu, Petre Victor, Haidu.
UNIVERSITATEA: Hirzoiu — Lepădatu, Tiță, Sameș, Cioacă — Berneanu, Boștoeanu — Martinovici, Mincioagă, Busu (Păunescu), Ustabiacev (Rădulescu).
ARBITRU: Gh. Botescu (Moreni).

ORDINEA ECHIPELOR	PUNCTE	MECIURI			GOLURI			DIFERENȚA
		ACASA	AFARA	TOTAL	ACASA	AFARA	TOTAL	
1. Dinamo București	7	2 1 1 0	3 2 0 1	5 3 1 1	5 - 2	5 - 3	10 - 5	+ 5
2. U.T. Arad	7	2 1 1 0	3 1 2 0	5 2 3 0	7 - 3	4 - 3	11 - 6	+ 5
3. Rapid București	7	3 2 1 0	2 1 0 1	5 3 1 1	5 - 2	2 - 2	7 - 4	+ 3
4. Steaua București	7	3 2 1 0	2 0 2 0	5 2 3 0	5 - 2	3 - 3	8 - 5	+ 3
5. Sport club Bacău	6	3 3 0 0	2 0 0 2	5 3 0 2	10 - 2	2 - 5	12 - 7	+ 5
6. „U” Cluj	6	2 2 0 0	3 0 2 1	5 2 2 1	7 - 1	4 - 5	11 - 6	+ 5
7. Steagul roșu Brașov	6	3 2 1 0	2 0 1 1	5 2 2 1	6 - 2	2 - 4	8 - 6	+ 2
8. Jiul Petroșani	6	3 0 3 0	2 1 1 0	5 1 4 0	2 - 2	2 - 1	4 - 3	+ 1
9. Petrolul Ploiești	6	2 2 0 0	3 1 0 2	5 3 0 2	3 - 1	1 - 5	4 - 6	- 2
10. A.S.A. Tg. Mures	6	2 1 1 0	3 1 1 1	5 2 2 1	1 - 0	2 - 5	3 - 5	- 2
11. Univ. Craiova	4	2 1 1 0	3 0 1 2	5 1 2 2	7 - 2	1 - 7	8 - 9	- 1
12. Farul Constanța	4	2 1 1 0	3 0 1 2	5 1 2 2	4 - 2	1 - 5	5 - 7	- 2
13. F.C. Argeș Pitești	4	2 2 0 0	3 0 0 3	5 2 0 3	4 - 2	3 - 8	7 - 10	- 3
14. Politehnica Iași	2	3 0 1 2	2 0 1 1	5 0 2 3	3 - 5	2 - 7	5 - 12	- 7
15. C.F.R. Cluj	1	3 0 0 3	2 0 1 1	5 0 1 4	2 - 6	3 - 4	5 - 10	- 5
16. Crișul Oradea	1	3 0 1 2	2 0 0 2	5 0 1 4	1 - 3	0 - 5	1 - 8	- 7

Înainte meciului cu Universitatea Craiova, clubul Dinamo a organizat o mică festivitate de sărbătorire a fostului său jucător, fundașul ȘTEFAN, de curând distins cu titlul de maestru al sportului. În fotografie, Dumitrache, Deleanu și Dinu îl felicită pe fostul lor coechipier, un exemplu de fidelitate față de cularile dinamoviste, pe care le-a apărut cu succes timp de 13 ani.

● În timpul meciului dintre S. C. Bacău și Farul, antrenorii Cosmoc și Hașot, stăteau liniștiți pe banca rezervată lor. La un moment dat, un „Nă-șeandă” a coborât din tribună, s-a apropiat de gardul de sîrmă și fără nici un motiv le-a adresat cuvinte triviale. Pînă să poată fi depistat, „derbedeul” s-a pierdut prin mulțimea spectatorilor din tribună. Nu s-a găsit unii măcar, care să-l deza-prube...

● „Astăzi nu vom pierde meciul!” — afirma înaintea partidei jucătorul Bădin. Echipa se află în formă. A jucat bine la meciul de antrenament și cînd jucăm bine în partida de miercuri sau joi nu pierdem duminică! Bădin, în postura nedorită de rezervă, a mizat pe un meci nul, Petrolul a cîștigat însă ambele puncte.

● Golul nr. 100 al actualului campionat l-a marcat duminică TATARU (Steaua), din 11 m. Reamintim celelalte goluri... rotunde: golul nr. 1 — SOO (C.F.R. Cluj); golul nr. 25 — NEAGU („U” Craiova); golul nr. 51 — SORIN AVRAM (Sport club Bacău); golul nr. 75 — DOMIDE (U.T.A.).

● Șerban Justin, fostul antrenor al Politehnicii, grav bolnav, a fost operat la Spitalul de urgență din Iași. Toți jucătorii ieșeni i-au promis o vizită la spital. Și o vor face cu brațele încărcate de flori.

● Portarul băcăuanilor, Ghiță, deși suferind de gripă (avea o temperatură de 39 grade), a acceptat să apere buturile echipei sale. Și a făcut-o cu succes pînă la pauză, cînd din cauza febrei a fost nevoit să cedeze locul lui Fugaciuc.

● Cunoșcînd bine valoarea și puterea de luptă a celor două extreme ieșene, Ilie Oană a efectuat în apărarea Petrolului o rocadă inspirată: N. Ionescu a trecut să-l marcheze pe Moldoveanu. În timp ce Gruber, de pe dreapta, a fost mutat pe stînga pentru a-l supraveghea pe Ince IV, un adversar de... talia sa.

● În tribuna stadionului Tineretului din Brașov s-a aflat duminică antrenorul Jiului, Eugen Iordache. „Favorizat” de program (meciul echipei sale în compania U.T.A.-ei s-a jucat sîmbătă), el s-a deplasat special la Brașov, pentru a observa jocul adversarului de duminică viitoare (Steagul roșu). Și poate, cu intenția nemărturisită de a-și vedea și feciorul, evoluînd în cvartetul ofensiv al lui „U” Cluj. Nesentimental, colegul său Ștefan Onisie nu l-a introdus pe Gabriel Iordache în teren, pentru că la 1-0 în favoarea clujenilor, echipa reclama virtuți defensive.

● Victoria de la Iași l-a bucurat mult pe jucătorul Petrolului și l-a satisfăcut în mod deosebit pe antrenorul Ilie Oană care ne declara după meci:

— Cele două puncte obținute azi vor avea un efect pozitiv asupra moralului echipei, i-l vor fortifica și altfel vor aborda jucătorii mei partidele viitoare. Vreau să cred că victoria în fața Politehnicii nu e rodul unei intim-plări, ci consecința unor pregătiri minuțioase pentru stabilirea ideii de joc a echipei, care s-a văzut pregnant în primele reprize ale meciurilor cu Rapid și S. C. Bacău și mai ales, azi, pe stadionul din Iași.

● Întrebat care au fost cauzele insuccesului de la Bacău, antrenorul Robert Cosmoc a răspuns: „Înfrîngerea se datorește greșelilor fundamentale ale fundașilor de margine, plasamentului defectuos al lui Antonescu încă nerestabilit după accidentul de la gleză ca și ratărilor coplărești ale lui Caraman”.

● Sorin Avram, fiind înlocuit în min. 82 cu Băluță, a părăsit terenul în aplauzele spectatorilor. Le merita cu prisosință, căci a jucat fără greșală, fiecare incursiune a lui semănînd panică printre apărătorii constănțeni. Și noi, ca și mulți alții, ne punem întrebarea: ce rost a avut înlocuirea lui?

● La sfîrșitul jocului de la Oradea unul dintre tinerii, fostul jucător al Politehnicii Timișoara, Gh. Betezan, spune: „Astăzi al șaptelea meci consecutiv în care arbitrez la centru sau la linie și cîștigă oaspeții”. La care celălalt tînărar, D. Iăscescu, revenit în lotul divizionar A după o lungă absență, adaugă: „Cu doi ani în urmă, la Tg. Mures, eu am condus meciul A.S.A. — Crișul și atunci am cîștigat în deplasare orădenii cu 2-1!”. După cit se pare, o brigadă „ghinionistă” pentru echipele de gardă. Noroc că n-a sînt și publicul acest lucru. Altfel, cine știe ce s-ar fi întîmplat la sfîrșitul jocului? Sau poate că în acest fel ar fi scăpat de reproșuri Moldovan, Suciu, N. Alexandru, Moț și ceilalți, adevărații vinovați de înfrîngerea suferită de formația lor...

● Spectatorii ieșeni, altădată mult mai obiectivi, au protestat vehement, solicitînd penalii, la un fault și un henț făcute la marginea careului. Arbitrul nu s-a lăsat însă intimidat, a fluierat prompt infracțiunile, indicînd cu exactitate poziția de unde să fie executate loviturile libere. Se afla în apropierea fazelor respective.

ARBITRII ȘI JOCURILE ETAPEI A VI-a

Brașov: ST. ROȘU — JiUL Petroșani, arb.: I. Cimpeanu-Cluj (la tineret-rezerve: I. Soos-Tg. Mures).

Constanța: FARUL — CRISUL Oradea, arb.: Gh. Popovici-București (T. Leca-Brăila).

Cluj: UNIVERSITATEA — UNIVERSITATEA Craiova, arb.: C. Ghemigean-București (T. Cimpeanu-Bistrița).

București: RAPID — SPORT CLUB Bacău, arb.: M. Radulescu-Oradea (M. Moraru-Ploiești).

Tg. Mures: A.S.A. — DINAMO București, arb.: N. Cursaru-Ploiești (Em. Călbăjosu-Cluj).

Pitești: PETROLUL — STEAUA București, arb.: M. Rotaru-Iași (Gh. Ștefănescu-Galați).

Iași: F.C. ARGES — POLITEHNICA Iași, arb.: P. Sotir-București (D. Ghetu-București).

Arad: U.T.A. — C.F.R. Cluj, arb.: Em. Vlaiculescu-Ploiești (I. Panait-Petroșani).

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

5 GOLURI: Oblemenco — 3 pen. (Universitatea Craiova), Rugiubei (S.C.B.);

4 GOLURI: Neagu (Rapid), Lică („U” Cluj);

3 GOLURI: Lucescu — 3 pen. (Dinamo), Soo (C.F.R.), Domide, Sima (U.T.A.), Jercan (F.C. Argeș), Dembrovski (S.C.B.);

2 GOLURI: Ghergheli, Florescu (Steagul roșu), Doru Popescu, Fl. Dumitrescu (Dinamo), Dobrin (F.C. Argeș), Adam, Anca („U” Cluj), Hajnal (A.S.A.), Pirvu (Universitatea Craiova), Moldovan (Petrolul), Iordănescu (Steaua), D. Ene (Rapid);

1 GOL: Munteanu, Mihăilă, Iordache („U” Cluj), Lupulescu, Moldoveanu, Romilă I, Cușerman, Alecu (Politehnica), Comănescu, Băluță, Pană, S. Avram (S.C.B.), Kun II, Both, Brosovski, Petescu, Popovici (U.T.A.), Dumitru (Rapid), Vigu, Năstase, Aelenei, Pantea, Tătaru — 1 pen. (Steaua), Neagu (Universitatea Craiova), M. Brelan, Petre Gheorghe (C.F.R.), Pescaru, Necula, Olteanu, Cadar (Steagul roșu), Oprea, Caraman, Tufan, Mustanță, I. Constantinescu (Farul), Nunweiller VI, Dumitrache, Sălmăreanu II (Dinamo), Arnoșchi (Crișul), D. Stoian (Jiul), M. Popescu, Dobrescu (F.C. Argeș), Bădin, Dobre (Petrolul), Mureșan (A.S.A.).

AUTOGOLURI: Cojocar, Dragomir (C.F.R. Cluj) ambii pentru Jiul; Dodu (Jiul) pentru Steaua.

Universitatea Cluj a luat conducerea în meciul de la Brașov, cu Steagul roșu. Acum sînt momentele cele mai greu de suportat de către antrenori... „Vom reuși să terminăm victorioși? Va trebui să ne mulțumim cu un punct? Sau acest avans fragil de un gol e doar o amăgire și tot vom pierde pînă la urmă?” — iată întrebările pe care le citim pe fețele încordate, preocupate, ale antrenorilor clujeni VASILE BĂLUȚIU și ȘTEFAN ONISIE.

TINERET — REZERVE

1. Dinamo București	5 5 0 0 15— 2 10
2. „U” Cluj	5 5 0 0 15— 4 10
3. Petrolul Ploiești	5 4 1 0 12— 4 9
4. Rapid București	5 2 1 1 10— 7 6
5. Jiul Petroșani	5 2 2 1 8— 7 6
6. Crișul Oradea	5 3 0 2 6— 6 6
7. Univ. Craiova	5 2 1 2 8— 4 5
8. U.T. Arad	5 2 1 2 8— 11 5
9. Steaua București	5 2 0 3 11— 9 4
10. Farul Constanța	5 2 0 3 6— 3 4
11. Sport club Bacău	5 2 0 3 7— 11 4
12. F.C. Argeș Pitești	5 1 1 3 8— 10 3
13. Politehnica Iași	5 1 1 3 3— 7 3
14. A.S.A. Tg. Mures	5 1 0 4 4— 10 2
15. Steagul roșu Brașov	5 1 0 4 4— 11 2
16. C.F.R. Cluj	5 0 1 4 1— 15 1

CUPA „A + T”

1. Dinamo Buc.	10 8 1 1 25— 7 17
2. „U” Cluj	10 7 2 1 26— 10 16
3. Petrolul Ploiești	10 7 1 2 16— 10 15
4. Rapid Buc.	10 5 3 2 17— 11 13
5. U.T.A. Arad	10 4 4 2 19— 17 12
6. Jiul Petroșani	10 3 6 1 12— 10 12
7. Steaua Buc.	10 4 3 3 19— 14 11
8. Sport club Bc.	10 5 0 5 19— 18 10
9. Univ. Craiova	10 3 3 4 16— 13 9
10. Farul Constanța	10 3 2 5 11— 15 8
11. Steagul roșu Bv.	10 3 2 5 12— 17 8
12. A.S.A. Tg. Mures	10 3 2 5 7— 15 8
13. F.C. Argeș Pitești	10 3 1 6 15— 20 7
14. Crișul Oradea	10 3 1 6 7— 14 7
15. Politehnica Iași	10 1 3 6 8— 19 5
16. C.F.R. Cluj	10 0 2 8 6— 25 2

DUPĂ MECIUL DE LA HELSINKI

(Urmare din pag. 3)

scurt spre gol, la mărirea frecvenței și preciziei șuturilor la poartă. Se gîndește chiar la serviciile lui Pircălab, pe care presa franceză îl elogiază pentru jocul său inteligent și percutant. Are de gînd să se ocupe personal de aducerea în formă a lui Dumitrache, omul de gol care lipsește reprezentativei, cu condiția însă ca și blondul dinamovist să răspundă cu promptitudine solicitărilor la care va fi supus. Așadar, o sumedenie de subie-te de meditație, menite să dea o și mai mare forță de percutanță atacului, sînt în atenția conducerii tehnice a naționalei. Fără îndoială că la acestea se adaugă și preocupările ce tin de întărirea mecanismului defensiv, cum ar fi efectuarea marșajului om la om și a dublajului.

Iată, în mare, ce gîndește Angelo Niculescu la ora actuală, în fond constatări desprinse în urma partidei de la Helsinki, constatări ce-și așteaptă rezolvarea în etapele pregătitoare viitoare, destinate întîlnirii cu echipa Cehoslovaciei.

Antrenorii și jucătorii așteaptă cu optimism greul examen de la București, optimism însoțit de o dorință pe care în ce ne privește o împărtășim întru totul: echipei naționale să i se asigure același cadru moral de pregătire ca și la meciurile cu Portugalia și mai ales cu Grecia cînd am obținut calificarea pentru „El Mundial”.

ECHIPA CAMPIONATULUI — de la o etapă la alta

În această primă fază a campionatului, departajările decisive se fac greu. Pentru fiecare post, cite 7-8 jucători „fin aproape” și drept urmare „echipa campionatului” cunoaște importante modificări de la o săptămînă la alta.

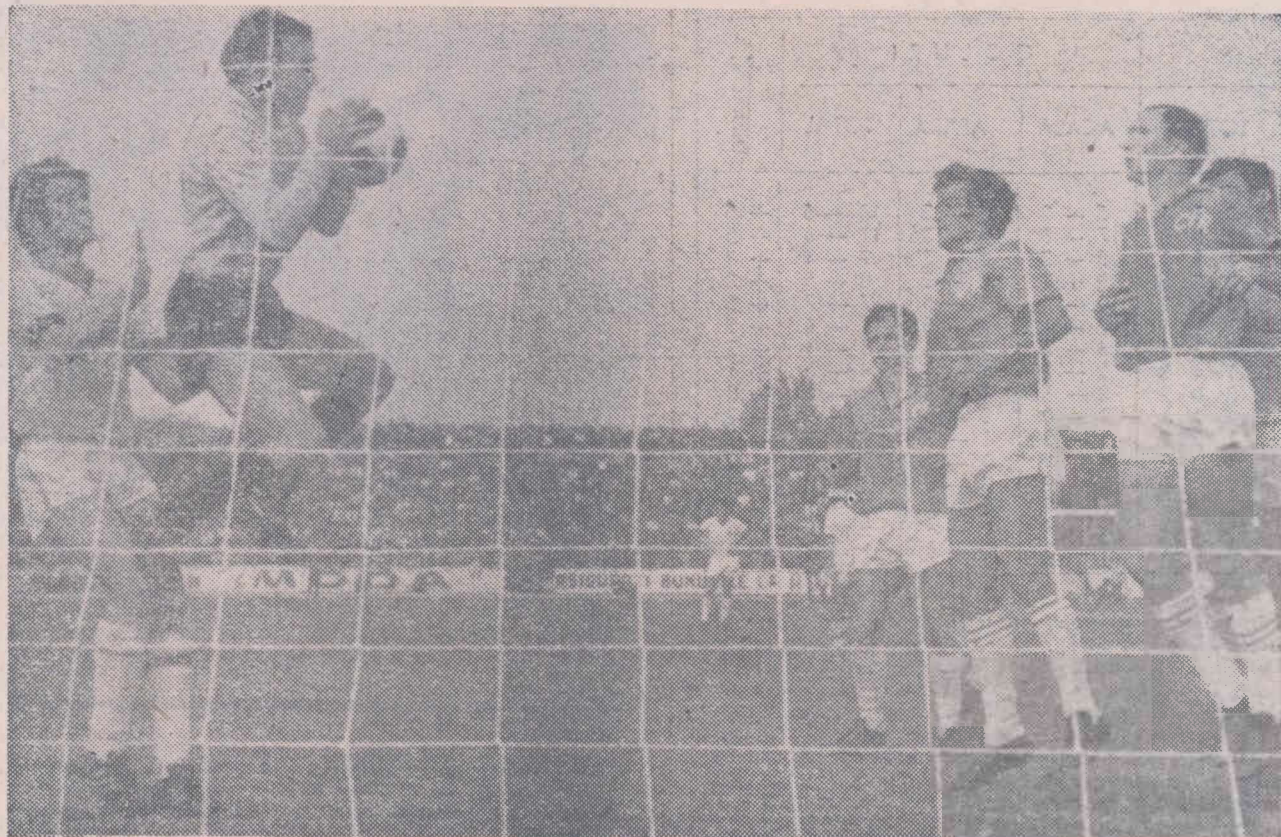
Portarul constănțean Ștefănescu, de exemplu, simte aproape răsufierea lui Adamache (la un singur punct în urmă), dar Răducanu și Suciu (cite 39 de puncte) sînt și ei capabili să-l detroneze. Pentru linia de fund înregistrăm deocamdată 25-30 de can-

didati. Cel mai periclitat dintre titularii de azi e N. Ionescu, pe care-l talonează, la un punct, clujeanul Crețu. Un alt clujean (Solomon) și petroșeneanul Georgevici atacă posturile de fundași centrali; singurul cu mai puține emoții, Mihăilă. La mijloc, fată de formula anterioară, apare Vigu, iar în atac piteșteanul Dobrescu îl dublează pe Pantea. Remarcabilă constanța lui Hajnal care a primit pînă acum de cinci ori consecutiv aceeași notă bună: 8.

Iată cum se prezintă echipa:

STEFĂNESCU (41)	PEXA (40)	IANUL (40)	MIHĂILĂ (41)
N. IONESCU (38)	DUMITRU (39)	VIGU (39)	
PANTEA (37)	DEMBROVSKI (38)	SIMIONAȘ (39)	
DOBRESCU (37)		LUCEȘCU (43)	HAJNAL (40)

O ETAPĂ AGITATĂ CARE A GENERAT

SIBIU. — La o lovitură de colț, rapidistul Boc a venit în careul advers dar n-a putut ajunge la balon înaintea portarului clujean Totoianu, care reține sigur.
Foto: L. ADORJAN

PRIMELE 10 ECHIPE „ÎNȘIRATE” PE INTERVAL UNUI SINGUR PUNCT

A.S.A. TG. MUREȘ — DINAMO
ȘI PETROLUL — STEAGUL
CAPETE DE AȘA
ALE ETAPEI VIITOARE

Parcă supărat pe recenta perioadă de întrerupere și pe faptul că meciul cu Finlanda, ca și partidele din competițiile europene intercluburi, l-au scos un timp din actualitate și din primul plan al preocupărilor „tifosi”-lor, campionatul a reintrat în arenă cu o etapă din cele mai interesante, la această caracterizare a celui de-al cincilea „rendez-vous” pe care și l-au dat divizionarele A în această toamnă contribuind:

- bilanțul punctelor gazde-oaspeți (8-8 !)
 - acutizarea problemelor legate de comportarea unor echipe ca Politehnica Iași, Crișul, C.F.R. Cluj
 - gruparea în clasament a nu mai puțin de 10 echipe pe intervalul unui singur punct
 - unele elemente particulare de joc (victoria Rapidului în minutul 90; cursa după egalare a Steagului roșu pe teren propriu; înfrângerea nemerită, din 11 metri, suferită în deplasare de o echipă căreia pronosticurile nu-i acordau nici un credit, etc).
- Toate aceste aspecte, relevate de etapa de duminică, readuc întrecerea echipelor noastre de Divizia A în primul plan al preocupărilor iubitorilor fotbalului și acum, după ce s-a consumat și returul cupelor europene, fac ca lupta pen-

tru clasament să se desfășoare într-o și mai accentuată notă de tensiune.

Pentru a o ilustra să luăm un prim exemplu: duminică, la Tg. Mureș, echipa de pe locul 10 (A.S.A.) poate întrece în clasament echipa de pe primul loc (Dinamo), bineînțeles în cazul în care obține victoria. Meciul acesta ni se pare a prinde contur de „derbi al etapei”, pe de o parte pentru această inedită perspectivă de clasament, pe de altă parte prin faptul că Dinamo București n-a pierdut până acum, în actualul campionat, nici un meci în deplasare, în timp ce mureșenii se dovedesc imbatibili pe terenul propriu. Valoarea individuală a lotului dinamovist este superioară, dar să nu uităm că ei se vor prezenta la joc după deplasarea și meciul de la Trnava, în timp ce gazele au la această oră un moral excelent.

O situație oarecum asemănătoare este cea a partidei de la Ploiești, unde Petrolul (victorie nesperată la Iași!) primește replica uneia din cele patru componente ale „cvarletului-lider”, Steaua. Pentru celelalte două echipe cu cite șapte puncte, U.T.A. și Rapid, etapa a șasea se anunță relativ calmă, arădenii neavând de ce să se teamă, în mod normal, de partida cu C.F.R. Cluj, echipă cu mare deficit de puncte chiar pe teren propriu, în timp ce recunoscuta forță scăzută de joc a băcăuaniilor în deplasare nu va putea ridica probleme feroviarilor bucureșteni, mai

ales că aceștia vor juca cu o vie dorință de succes pentru acel 0-1 de pe Giulești, din finalul ediției a campionatului, care le-a năruit aspirațiile la titlu.

Două dintre echipele cu bune comportări în această primă parte a sezonului (Steagul roșu și Universitatea) joacă duminică pe teren propriu. Brașovenii vor juca pe teren propriu, probabil, invincibilității „unsprezeceleui” din Vâlcea, în timp ce studenții clujești vor fi obligați să se confrunte cu o echipă care trece de la o victorie la alta, pe care il vor face și piteștenii în partida de pe teren propriu, Politehnica Iași, ca și Farul în meciul cu Crișul.

Prin urmare, dacă în ceea ce privește jumătatea de sezon a clasamentului etapa viitoare nu prefigurează schimbări, în schimb ea se pare că va aduce, pe lângă subso, unde cele trei codage actuale (Politehnica, C.F.R. Cluj, Crișul), jucând toate trei în deplasare, au neplăcută perspectivă de a pierde platonul și de a se înscrie de printre echipele dintre care se vor alege până la retrogradatele.

Dar, acestea sînt doar calculele teoretice. Pe buie să le privim cu rezervă, mai ales după o care s-au înregistrat, în deplasare, trei victorii egale...

CONFLICTE ANTRENOR — JUCĂTORI CU REPERCUSIUNI ASUPRA RANDAMENTULUI POLITEHNICII

Momentan, Politehnica Iași traversează o perioadă deosebit de grea. Iată, după cinci etape din actualul campionat, ieșenii care, cu

numai un an în urmă, depășeau adversarii redutabili, și chiar pe terenul acestora, nu se pot regăsi, joacă fără ambiție, fără vlagă,

sînt lipsiți de orice orgoliu, unii dintre jucători afișînd o totală nepăsare față de colorile clubului. Trei din cele cinci meciuri le-au disputat pe teren propriu și n-au reușit să cîștige nici unul, trecîndu-și la activ doar un singur punct și acela obținut, cu chiu cu vai, printr-un gol dubios, marcat în ultimul minut al partidei cu Universitatea Cluj.

Ce se întîmplă oare cu Ianul, Cuperman, Moldoveanu, Incze, Lupulescu, Stoicescu, Simionas, care numai de lipsă de talent nu pot fi învinuiți?

Am stat de vorbă la Iași cu mulți lume; cu spectatori care vin duminică de duminică la meci, cu jucătorii echipei, cu membri ai secției de fotbal, cu activiști pe tărîmul sportului. Și din mulțimea de afirmații pe care le-am cules am desprins un șir lung de cauze care au dus la declinul Politehnicii, la comportarea ei cu totul nesatisfăcătoare după o treime din turul actualului campionat. Ne vom opri asupra celor mai importante dintre ele.

● **PREGĂTIREA NECORES-PUNZĂTOARE A ECHIPEI.** În perioada precompetițională, majoritatea jucătorilor au privit și abordat cu superficialitate antrenamentele, au crezut că totul va decurge ca și în campionatul precedent, că nu mai e nevoie să transpire, peste săptămîină, la orele de pregătire. Înșiși antrenorii au acordat, în ultimul timp, o atenție infimă ridicării capacității de efort a jucătorilor. La ora actuală, din punct de vedere fizic, echipa e total nepregătită.

● **O STARE DE BLAZARE A JUCĂTORILOR.**

● **APARIȚIA UNOR INCIDENȚE ȘI DISENSIUNI** între jucători

dărescu, disensiuni cu repercusiuni grave asupra randamentului echipei.

Asupra acestui aspect vrem să insistăm în continuare, considerîndu-l de o importanță majoră, pentru revenirea Politehnicii la linia de plutire, pentru depășirea situației precare în care se află.

Conflictul dintre unii jucători și antrenor moacăste mai de mult și a avut la bază insistența cu care antrenorul l-a trimis în teren pe Mărdărescu II, în detrimentul altor jucători (cîțiva, din această cauză, au și primit dezlegare: Contardo, Goleac, Andrișoie, Mihăilă), mult mai buni, rămași să joace la tineret sau să facă tușă (Marica, Alecu, Dănilă). Încă înaintea primei etape, „familia” Cuperman — Moldoveanu s-a opus fățiș intereselor... familiei Mărdărescu și, cu mare greutate, conflictul a fost apănat. Dar numai temporar. Marți 21 septembrie, la meciul de pregătire, titularii n-au dat satisfacție, antrenorul declarîndu-se nemulțumit. La ședința de analiză a antrenamentului, jucătorii i-au replicat deschis antrenorului că nu vor să joace cu fiul acestuia în echipă, mai ales că M. Mărdărescu nici nu s-a prezentat la antrenamente, fiind plecat din Iași mai mult de o săptămîină. Antrenorul a luat atunci hotărîrea de a se dispensa de serviciile lui Ianul, Romilă, Incze IV, Cuperman, Moldoveanu, Alecu, Lupulescu, Pall, trimițîndu-i pe toți la echipa de rezerve, afirmînd că în meciul cu Petrolul va folosi echipa de tineret, pe care a și pregătit-o joi și vineri. Sîmbătă, la C.J.E.F.S. Iași a avut loc o ședință de analiză a faptelor, ajungîndu-se la un compromis: să joace tot echipa întîi, dar fără Mărdărescu II. Și așa a jucat. Dar „Poli” a pierdut meciul

solut, deloc, tocmai pe săptămîina precedentă, jucătorii au fost preocupati, învinuiți reciproc, gîndite, alții nu, la forurile locale. Numai năme n-a fost vorba acestor conflicte interne, aspecte enunțate mai științific de capacitate de zărea unor jucători — trage concluzia că Politehnica este îngrozitor din în — Cum vedeți ieșirea? i-am întrebat pe Stoicescu, Alecu, Ianul, Lupulescu, Simionas, etc. p. stacheta principalității bunei cuviințe, pretenții portării lor la nivelul

Răspunsurile nu s-au așteptate, noi puțin sintetiza: o seriozitate, partea tuturor jucătorilor, la antrenamente, renunțarea de sport; înălțarea animozităților dintre și antrenor; respectarea efortului suplimentar și pentru redresarea echipei la introducerea în lotul Mărdărescu II; prețuirea funcției de adversar, de care se joacă etc. În acest caz, ieșirea va putea fi ce era exact cu un an în urmă, pentru că greu să-ți dai seama că nor de talia lui Mărdărescu, cător ca Ianul, Cuperman, Moldoveanu, Simionas, etc. p. stacheta principalității bunei cuviințe, pretenții portării lor la nivelul

Avem convingerea că Politehnica, interesele pot și trebuie să fie din nou celor generale. Acest fapt ni se pare

BUCUREȘTI. — Cel de-al treilea gol al echipei Dinamo. Papuc va atinge balonul dar nu-l va putea reține

CLASAMENT NEOBIȘNUIT

BACAU. — Rugiubei l-a depășit pe atacantul central advers și, plasind balonul pe lângă Ștefănescu, marchează cel de-al doilea gol al lui Sport Club în meciul cu Farul Constanța. Foto: V. BOGDANET

DE CE ARE DREPTATE COIDUM...

Am discutat cu Ștefan Coidum situația precară a echipei sale, aflată pe ultimul loc în clasament cu un singur punct la activ și numai un gol înscris, înaintea meciului cu A.S.A. Tg. Mureș, duminică dimineața, la puțin timp după ce antrenorul orădenilor se întorcea de la un joc al formației de juniori a Crișului, împreună cu unul dintre conducătorii clubului, care încintat de ceea ce văzuse acolo exclama cu satisfacție: „În orașul nostru fotbalistii cresc ca ciupercile”.

Și așa fi vrut să întreb atunci cum se explică totuși faptul că... Ștefan Coidum a înțeles destul de limpede intenția mea și de aceea, când am rămas numai noi doi, a reluat dialogul nostru cu un răspuns la o întrebare neterminată:

— După o socoteală foarte simplă Crișul a pierdut, numai în cursul acestui an, o jumătate de echipă, poate partea cea mai valo-

roasă, reprezentată de jucători ca Popovici, Kun II, Catona, Cassai și Sătmăreanu II. Plecarea acestora la alte cluburi nu ar fi produs totuși „golul”, în măsura în care îl resimțim atât de acut astăzi, dacă clubul s-ar fi îngrijit din vreme să completeze lotul corespunzător noilor obligații impuse de promovarea în Divizia A. Și pentru că acest lucru nu s-a realizat, cum și când a trebuit, ne găsim acum în situația paradoxală de a juca în rîndul primelor 16 echipe ale țării cu un „11” inferior valoric celui care a reușit performanța promovării!

— Acesta ar fi un aspect al problemei...

— Cel de al doilea se referă la încercarea de restructurare a stilului de joc. Mai bine zis, la trecerea de la un mod de acțiune bazat pe o apărare permanent su-

pranumerică chiar și în jocurile de acasă și un atac de boemi, depășit în eficacitate până și de propriii lor fundași, la o activitate în teren echilibrată și intensă cu responsabilități și sarcini, de la care nici un jucător să nu facă excepție.

Normal, aici, ca de altfel și procesul de antrenament, adaptat nevoilor reale ale jocului competițional, am avut de luptat împotriva unei anumite mentalități înrădăcinată în sinul echipei și cultivată prin intermediul unora dintre jucătorii cărora le-a convenit de minune să muncească alții în locul lor, iar ei să-și păstreze neatins privilegiul de vedetă. De aici, un conflict latent dar periculos pentru unitatea colectivului, manifestat nu în neacceptarea regimului nou de antrenament, ci în joc, acolo unde cei ce nu înțeleg să se subordoneze cu nici un chip intereselor echipei fac — sub masca unui fals efort — numai ceea ce vor, numai ceea ce le place. Căzul în speță al lui Arnoșchi, Schiopu, Suciu sau N. Alexandru, o adevărată coalitie îndreptată împotriva dorinței generale de afirmare a formației noastre, amenințată astăzi atât de timpuriu cu spectrul părăsirii primei divizii.

În sfîrșit, ar mai trebui spus ceva și despre faptul că în condițiile atât de grele ale situației actuale, mulți dintre aceia care ar putea să ne sprijine cu eficiență, așteaptă mai întâi redresarea echipei pentru ca numai apoi să-și facă simțit aportul lor. În loc să ajute, într-un fel sau altul, acum cînd se simte mai mult decît oricînd nevoia unei mobilizări de forțe și bune intenții pentru a depăși faza de depresiune a crizei.

... L-am reîntîlnit pe Ștefan Coidum după meciul pierdut pe teren propriu cu A.S.A. Tg. Mureș. Abătut, dar nu deznădăjduit. Mi-a făcut un semn ușor cu capul, ca și cînd ar fi vrut să mă întrebe dacă a avut sau nu dreptate în discuția din dimineața jocului.

Nu i-am răspuns atunci, pentru că priveam încă nedumerit cum jucătorii Crișului se despart de la teren ca niște străini, plecînd fiecare în altă parte, cum grupuri întirziate de spectatori continuau încă să mai huiđuie și mai ales cum conducătorii acestui club, foarte numeroși de altfel la ședințele de analize, dispăreau unul cîte unul, ca și cînd nu i-ar mai fi interesat corabia ce stătea aplecată într-o parte, gata să se scufunde.

Și atunci mi-am dat seama că Ștefan Coidum are dreptate și că pentru a putea reuși în ceea ce și-a propus să realizeze în orașul de pe malurile Crișului Repede are nevoie de ajutor și înțelegere. Și că trebuie luate de urgență unele măsuri, înainte de a fi prea târziu.

PRIM-PLAN

LUPESCU

Acest prim plan cu Lupescu mă obligă la un fundal... Se juca, acum cîteva săptămîni, meciul Rapid-Dinamo, pe „23 August”. La un moment dat, Florian Dumitrescu l-a driblat pe Pop și a centrat spre poarta feroviară. Răducanu a cules mingea sub privirile lui Lupescu, care se afla în punctul de var al loviturii de la 11 m. În imediată apropiere a careului, alerga, pentru a fi „pe fază”, arbitrul Aurel Bentu.

Această fază reprezintă fundalul prim planului de astăzi. Toate numele proprii cuprinse în aceste cîteva rînduri (inclusiv cel al arbitrului Bentu) provin de la „Flacăra roșie”.

... Internaționalul Lupescu nu are nimic din farmecul unei vedete. Într-un hol de hotel — indiferent dacă este vorba de Royal Garden din Londra sau de Gran Hotel din Guadalajara — Lupescu nu atrage atenția reporterilor sau a flash-urilor.

Lupescu nu-și polivește cravata, nu zîmbește fetelor, nu cumpără lavande fine, nu-și plîmbă ochii prin fața vitrinelor cu butoni sau brichete. Singura lui grijă extra-fotbalistă, la Londra sau la Guadalajara, e să-i găsească o jucărie cit mai durabilă lui Ionuț al său. În rest, el știe că a venit, la Londra sau la Guadalajara, cu o treabă precisă, întru nimic deosebită de aceea pe care o aveau de împlinit prietenii săi de la „Flacăra roșie”.

Și totuși, acestui moderat prin excelență, care n-a vrut să cucerească lumea de iluzii a fotbalului, i-a fost dat să trăiască bucurii sportive pe care „aleșii stadionului” nu le-au putut trăi... Într-un singur an, „Culai” Lupescu, pentru care antrenorii Rapidului pregăteau în grabă o rezervă de tipul lui Niță, „a făcut Brazilia”, a fost printre cei mai buni jucători de pe teren la Stuttgart, a jucat 270

de minute pe Jalisco, adică mai mult decît supersolista Dumitrache, Răducanu și Dobrin, fiind nelipsit de pe teren în cel mai greu an din istoria echipei naționale a României.

La startul internațional al anului 1971, Lupescu părea să nu mai atragă atenția selecționarilor... Revenise Dan... Se ridică lanul... Creștea Vlad...

„Culai” Lupescu s-a retras fără păreri de rău din prima linie. El n-a avut niciodată ranchiuna omului căruia i se ia tricoul...

În seara de 15 septembrie, Lupescu a trăit drama autogolului de la Neapole. Dar, peste numai o săptămînă, el și-a luat revanșa pe Stadionul Olimpic din Helsinki, înscriind al doilea gol al „tricolorilor”, un gol pe care nu l-a însoțit cu pumnul aruncat spre cer, a la Eusebio sau... Neagu, un gol pe care, pur și simplu, îl datora... În sfîrșit, duminică, la Sibiu, „Culai” Lupescu a sprintat ca o extremă și a pus mingea pe capul lui Ene Daniel. Rapid cîștiga, astfel, două puncte, prin efortul neobișnuit al o-bișnuitului Lupescu...

De unde oare această forță la... bătrînul taciturn și posac de la cîrma apărării feroviare?

Cei care îl cunosc mai bine susțin că Lupescu are două arme secrete de o eficacitate cu totul deosebită: corectitudinea și răbdarea.

Armele secrete ale lui Ne-culai Lupescu...

IOAN CHIRILA

STUDENȚII CLUJENI SI-AU PIERDUT ROMANTISMUL, DAR AU CÎȘTIGAT... PUNCTE

Universitatea Cluj a debutat în acest campionat, la Iasi, obținînd un draw meritat. Pe vremea aceea, un rezultat egal pe gazonul din Dealul Copoului, era socotit o performanță. Lumea a clătinat a mirare din cap, dar ulterior „U” Cluj a confirmat, acumulînd în cinci etape un punct mai puțin decît liderul și un golaveraj convingător. Cîștigarea turneului de la Erevan înaintea etapei de demonstrație valorică suplimentară, iar meciul nîl realizat la Brașov, o invitație de a ne apleca mai atenți asupra acestei echipe, de a-i pune jocul sub lupă, de a enunța niște concluzii măgulitoare.

Ce caracterizează această echipă, regăsită spectaculos în acest început de campionat?

Am văzut, printr-un joc al întîmplării, patru din cele cinci partide susținute de Universitatea Cluj pînă în momentul de față. Frapantă este maniera de joc nouă, orientată pe direcția sănătoasă a fotbalului modern, cu angajament fizic total, defensivă fără fisuri și disciplină tactică riguroasă. Impresia dominantă este capacitatea, aproape surprinzătoare, de a aplica presingul pe toată durata unei partide. S-ar putea ca spectacolul să pălească ușor, în încadrarea aceasta fermă într-un fotbal organizat și angajat, au dispărut poate accentele de culoare, fazele de mare scîlpire, boemia simpatică de pe gazon, dar concomitent s-au închis porțile neprevăzutei, s-au eliminat slăbiciunile cronice (condiție fizică redusă, naivități tactice) și incapacitatea proverbială în defensivă a jucătorilor din linia întîi.

monopoliza elementul „surpriză” în campionatul nostru. A fost modelată pe tiparul fotbalului pragmatic, limitînd libertatea de improvizație doar pentru momentele de oportunitate maximă. Ar fi nedrept să nu asociem meritele prezente ale echipei, de numele noului antrenor, Ștefan Onisie. El a făcut la „U” Cluj, în scurtă vreme, din poezii niște ingineri. A cîștigat niște romantici pentru legile aspre ale fotbalului antiromantic. A făcut o pregătire „tare” la Cîmpulung Moldovenesc în preajma campionatului, i-a mobilizat pe toți la respectarea integrală a sarcinilor duble de atac și apărare.

Am cerut și părerea unui om competent și devotat, venerabil membru în familia fotbalistică a universitarilor clujeni.

Iată cum a rezumat secretarul clubului, Titus Lucaci, secretul revirimentului la „U” Cluj:

1. Ștefan Onisie demonstrează o cunoaștere perfectă a jucătorilor adversi și a preferințelor tactice ale celorlalți antrenori;
 2. instaurarea unui bun climat moral în sinul echipei;
 3. antrenamente judicioase, diversificate, plăcute, în colaborare efectivă cu medicul lotului;
 4. profilarea unei formule ferice de echipă;
 5. canalizarea elanului specifice de echipă studențească, pe făgașul dur al fotbalului modern.
- Exprimarea fotbalistică constantă, la nivel superior, a formației clujene, ne îndreptățește să afirmăm că a trecut vremea cînd „U” Cluj se juca de-a fotbalul. Astăzi studenții clujeni joacă fotbal și joacă bine.

Ion CUPEN

BRAȘOV. — Într-un duel cu fundașul clujean Crețu, atacantul brașovean Györfi cade într-o curioasă atitudine. Foto: S. BAKCI

Au trecut șapte etape și față cu frunțile scriilor continuă să fie neînvinse. Sportul studentesc a întrecut la București pe codaș clășamentului Poiana Cîmpina, în timp ce C.S.M. Reșița a obținut o prețioasă victorie în deplasare, la Mediaș.

În prima serie, Progresul București, una din pretendențele la șefie, a suferit al treilea eșec și ocupă acum un loc de mijloc în clasament. În seria a doua fosta divizionară A C.F.R. Timișoara nu stă nici ea pe roze. Pierzînd în dauna noii promovate, Vulturii Textila Lugoj, cefești împreună cu veșnica lor rivală, Politehnica — și ea echipă cu pretenții — se găsește la patru puncte distanță de lider. Surprinzătoare și înfrîngerea pe teren propriu a metalurgistilor țirgovistenți de către Chimia Rm. Vilcea. În rest, victorii scontate ale gazdelor.

BUCUREȘTI. Fază din meciul Sportul studentesc — Poiana Cîmpina. Portarul oaspeților respinge unul din atacurile studenților. (Foto: ȘTEFAN CIOLOȘ)

„BANCARI” NU ȘI-AU UNORAT CARTEA DE VIZITĂ

C.F.R. Pașcani — Progresul București 3-1 (1-0)

C.F.R. PAȘCANI — PROGRESUL BUCUREȘTI 3-1 (1-0) — AU MARCAT: Mărculescu (min. 57 și 63), Ad. Constantin (min. 42 autogol), respectiv Măndoiu (min. 67). C.F.R. PAȘCANI: Cătrina — Rusu, Cozma, Panait, Bivolai — Buzatu (min. 74 Dinu), Dragan — Costăchescu (min. 35 Blejuscă), Udrea, Mărculescu, Bunea. PROGRESUL: Giron — Tănăsescu (min. 72 V. Popescu), Măndoiu, D. Georgescu, Ad. Constantin — Dumitriu, Beldeanu — Sandu Ion (min. 53 E. Ionescu), Gh. Georgescu, Cassai, Rakski. A arbitrat cu scapări Emil Vlaicușcu (Ploiești).

Pe stadionul C.F.R. din Pașcani, cea mai controversată echipă bucuresteană (Progresul) și-a trimis ambasadorii să dovedească accidental pierzării Diviziei A. Echipa locală, cu o precară poziție în clasament în acest început de campionat, tăcînd în dispreț pe undeva pe la periferia clășamentului, se bate din răspuneri pentru un loc sub soare.

Localnicii au așteptat cu o deosebită emoție această partidă, arînd să vadă la lucru echipa bucuresteană. În adevărată conștientă și într-o atmosferă incandescentă, provocată de cei peste 4.000 de spectatori (lipsiți de obiectivitate și... nesporțivi), arbitrul Emil Vlaicușcu a dat semnalul de începere a partidei. Ca de obicei, gazdele se aruncă în atac și în primele zece minute poartă lui Giron este aprig asaltat. Cefeștii doareau victoria și au realizat-o dar cu prețul unor mari eforturi. La început consideram că e prea puțin să dorești victoria în fața unor jucători atît de versați ca cei ai echipei Progresul. Dar ne-am înșelat. „Bancarii” au făcut un

joc lipsit de orizont, avînd o apărare foarte precară, o linie mediană ruptă de joc și o înaintare foarte fragilă. În asemenea condiții, gazdele (care au pregătit cu minuțiozitate această partidă) au avut în Buzatu și Dragan doi „fluturași” care au zburdat pe tot terenul distribuind mingi utile înaintașilor care prin Mărculescu, cel mai bun de pe teren, au semănat panică în cîmpul bucureștenilor. În minutul 41, arbitrul Vlaicușcu a validat autogolul lui Adrian Constantin, la o fază controversată cu care nu a fost de acord tinerul Dolniceanu, ceea ce le-a tăiat și mai mult aripile progresistilor. Din acest minut, pe teren s-au căzut tot mai mult jucătorii din Pașcani care și-au creat foarte multe faze de gol, două dintre ele oprimîndu-se în poarta lui Giron, autorul lor fiind Mărculescu. Progresul a redus din handicap în min. 67 prin Măndoiu, la o lovitură liberă de la 25 m.

FLORIN SANDU
correspondent

EGALITATEA, UN REZULTAT MAI JUST

Electroputere Craiova — Olimpia Satu Mare 1-0 (0-0)

A MARCAT: I. Popescu (min. 65). ELECTROPUTERE: Bucaru — Cotoșman, Șarpe, I. Popescu, Bărbuș — Stănescu, Morovan — Balosu, Dăscu (min. 46 Hirsorăanu), Mateescu, Chesnoiu (min. 83 Georgescu). OLIMPIA: Pustai — Less, Julia, Knobla, Filip — Haiduc, Grosz — Köblig (min. 46 I. Bathori), Borota (min. 72 Samu), Potleszki, Petz. A arbitrat bine P. Sotir (București).

După o primă jumătate de oră nivelului spectacular și ținuta tehnică a jocului lasau serios de dorit, jucă-

tori evoluînd submediocru, fiecare căutînd greșeala coechipierului pentru a-i face reproșuri. De abia în min.

SERIA I

● REZULTATE ● CLASAMENTE ● ETAPA VIITOARE ●

SERIA A 1-a

Metalul Plopieni — Metalul București 2-1 (1-1), Portul Constanța — Ceahlăul Piatra Neamț 2-2 (0-0), C.F.R. Pașcani — Progresul București 3-1 (1-0), Metalul Țirgoviste — Chimia Rm. Vilcea 0-1 (0-1), Progresul Brăila — F.C. Galați 2-0 (0-0), Șantierul Naval Oltenița — Dunărea Giurgiu 0-0, Sportul studentesc — Poiana Cîmpina 2-1 (2-1), Politehnica Galați — Știința Bacău 3-1 (0-0).

1. SPORTUL STUDENTESC București	7 5 2 0 16 — 8 12
2. ȘANTIERUL NAVAL Oltenița	7 4 2 1 9 — 6 10
3. POLITEHNICA Galați	7 3 1 10 — 4 9
4. ȘTIINȚA Bacău	7 4 1 11 — 10 8
5. FOTBAL CLUB Galați	7 4 0 14 — 8 8
6. PROGRESUL București	7 4 0 3 — 6 8
7. METALUL Plopieni	7 4 0 10 — 9 8
8. PROGRESUL Brăila	7 3 1 3 — 8 7
9. METALUL Țirgoviste	7 3 1 3 — 7 8
10. CHIMIA Rîmnicu Vilcea	7 3 1 3 — 6 7
11. DUNAREA Giurgiu	7 2 2 3 — 11 6
12. METALUL București	7 1 3 3 — 8 7
13. C.F.R. Pașcani	7 1 4 7 — 9 5
14. PORTUL Constanța	7 0 4 3 — 7 11
15. CEHLĂUL Piatra Neamț	7 1 2 4 — 6 15
16. POIANA Cîmpina	7 1 1 5 — 6 13

Metalul Țirgoviste — Poiana Cîmpina, Metalul București — Progresul Brăila, F.C. Galați — Politehnica Galați, Știința Bacău — Ceahlăul P. Neamț, Dunărea Giurgiu — Portul Constanța, Chimia Rm. Vilcea — Metalul Plopieni, C.F.R. Pașcani — S.N. Oltenița, Progresul București — Sportul studentesc.

Electroputere Craiova — Olimpia Satu Mare 1-0 (0-0), Minerul Anina — Metalurgistul Cugir 4-2 (1-1), Vulturii Textila Lugoj — C.F.R. Timișoara 2-1 (2-1), C.F.R. Arad — Minerul Baia Mare 1-0 (0-0), Chimia Făgăraș — C.S.M. Sibiu 2-0 (2-0), Corvinul Hunedoara — Olimpia Oradea 2-0 (2-0), Politehnica Timișoara — Gloria Bistrița 2-0 (2-0), Gaz metan Mediaș — C.S.M. Reșița 0-1 (0-0).

1. C.S.M. Reșița	7 5 2 0 14 — 3 12
2. CORVINUL Hunedoara	7 4 1 2 — 11 6
3. POLITEHNICA Timișoara	7 3 2 1 — 9 8
4. GLORIA Bistrița	7 4 0 3 — 6 8
5. C.F.R. Timișoara	7 3 2 3 — 6 8
6. C.S.M. Sibiu	7 4 0 3 — 6 8
7. CHIMIA Făgăraș	7 3 1 3 — 11 7
8. MINERUL Baia Mare	7 3 2 3 — 9 7
9. VULTURII TEXTILA Lugoj	7 2 2 5 — 13 7
10. C.F.R. Arad	7 2 3 3 — 10 6
11. OLIMPIA Satu Mare	7 2 2 3 — 4 6
12. ELECTROPUTERE Craiova	7 2 3 7 — 10 6
13. METALURGISTUL Cugir	7 3 0 4 — 9 6
14. MINERUL Anina	7 3 0 4 — 8 13
15. GAZ METAN Mediaș	7 2 1 4 — 5 11
16. OLIMPIA Oradea	7 1 1 5 — 6 12

Minerul Baia Mare — Corvinul Hunedoara, Olimpia Oradea — C.S.M. Sibiu, Minerul Anina — Olimpia Satu Mare, Politehnica Timișoara — C.F.R. Timișoara, Gloria Bistrița — Gaz metan Mediaș, C.S.M. Reșița — Vulturii Textila Lugoj, Electroputere Craiova — C.F.R. Arad, Metalurgistul Cugir — Chimia Făgăraș.

30 s-a consumat o fază de fotbal autentic. Atunci, Kö-nig, scăpat de sub supra-vegherea apărătorilor craioveni, s-a aflat singur în fața porții gazdelor, a șutat, dar Bucuru a respins pînă la Borota care a reluat slab, pe lângă poarta goală! A fost o dublă ocazie mare de gol a oaspeților față de numai una singură a gazdelor, ratată de Dașcu în min. 35.

Ea reluare, craiovenii s-au năpustit peste adversar, l-au încorsetat în propriul careu și au reușit, tirziu totuși, să înscrie unicul gol al meciului: fundasul Cotoșman a urcat în atac, a centrat înalt în fața porții de unde un alt fundas, Ion Popescu, venit și el în ajutorul atacului, s-a înălțat

și a „șters” cu fruntea balonul, care a luat o traiectorie curioasă și a poposit în poarta Olimpiei. Oaspeții au ripostat și în min. 78, la o centrare de pe dreapta, Haiduc, aflat la 6 m de poartă, doar cu Bucuru în față, a ratat copilărește.

Așa a câștigat Electroputere, la limită, un joc care n-aș fi trebuit să-i pună probleme dar care, după numărul de ocazii, de o parte și de alta, ar fi trebuit să se încheie cu un rezultat de egalitate, după aspectul jocului mult mai echitabil.

ȘTEFAN GURGUI
correspondent

DERBI NECONFIRMAT

Progresul Brăila — F.C. Galați 2-0 (0-0)

AU MARCAT: Stănoaie (min. 59, din 11 m.) și Plugaru (min. 81). PROGRESUL: Trofin — Stănoaie, Gheorghită, Cazan, Tapu — Mihai, Chișu — Plugaru, Cotigă, Cojocaru, Traian (min. 46 Ologu). F.C. GALAȚI: Hagioglu — Ionescu, Simion, Savanera, Jucan — Adam, Brustic — Chihaia, Ion Ionică (min. 73 Munteanu), Iancu, Nicodan. A arbitrat foarte bine, V. Dumitrescu (București).

În loc de derbi, am văzut o luptă cu inerția, a două echipe pretențioase, de altfel. În loc de „fotbal cu pînă” (visurile de mărire ale gălățenilor, în special, sint cunoscute), am avut parte de nouăzeci de minute aproape în totalitate „goale”. Au... curs din plin pasele alandala (timp de 10 minute, între min. 20-30, mingea a fost atînsă, ce e drept, pe rînd, de cele maximum trei jucători dintr-o tabără sau alta, fără a putea atinge zona celor două cureuri). Primul gol a căzut dintr-o fază hilară: în min. 59, balonul dă să iasă din teren, Jucan se repede înșă spre a evita cornerul și (ce a fi fost în capul lui?) îi

„arde” cu seie, o palmă. Pentru Stănoaie n-a fost un lucru dificil să transforme penaltul acordat și să deschidă scorul, care altfel, credem, ar fi rămas alb. Și pentru că nu se poate ca tocmai între „surute” să nu se învecose suporări, Progresul Brăila și F.C. Galați s-au... certat cam tare uneori. Intrările lui Savanera, cel puțin, au creat panică. „A dat bătăușul” (cum spunea un spectator) și cu mina și cu piciorul (Cotigă, spre exemplu, l-a simțit forța). Despre fotbal, mai puțin. Am văzut câteva faze mai acide: cîteva pătrunderi soluare ale lui Cotigă, două-trei combinații Cojocaru — Cotigă și un nou gol pentru

gazde, la singura greșeală a singurului gălățean care merită o vorbă bună, Ionescu. Această l-a scăpat de sub pază pe Plugaru, care, bine servit (în careu), a făcut cîteva pași și a trimis mingea în gol, în colțul lung al porții lui Hagioglu.

Oaspeții au jucat foarte slab. Tîntesc la „A”, dar cuplul de înalțați centrali — forța lor de soc — n-a mers de loc: Ionică nu s-a omorît

cu firea, iar Iancu s-a lăsat pur și simplu de contact cu solul. Gheorghită și Cazan, „Mijlocul n-a existat. Să notăm doar că abia în min. 76 (!!) Adam a tras primul — și singurul — șut al F.C.-ului pe spațiul porții. Dincolo de meciul propriu-zis, se adună nori gri și zile dificile pentru antrenorul Valeriu Neagu.

C. RAETCHI
correspondent

„VULTURII” AU TRIUMFAT ÎN DERBIUL BĂNĂȚEAN

Vulturii Textila Lugoj — C.F.R. Timișoara 2-1 (2-1)

AU MARCAT: David (min. 28), Vraja (min. 43) respectiv Floareș (min. 33). VULTURII TEXTILA: Korek — Mac, Dragoș, Bodea, Mihai — Tyukodi, Becheu (min. 61 Kiss) — David, Vraja, Chiran (min. 77 Luchescu), Pop. C.F.R. — Tatar — Pirvu, Erdely, Donca, Bocsa — Hergan, Floareș — Seceleanu (min. 76 Coteș), Nestorovici (min. 54 Periat), Volaru, Panici. A arbitrat bine S. Mataizer (Craiova).

„O să cîștigăm partida cu colegii noștri din Lugoj”, declara înărun antrenor feroviar Minolache, la începutul jocului. „Jucătorii noștri sînt conștienți de importanța meciului și vor juca ca nite adevărați vulturi”, spunea, de cealaltă parte, președintele secției de fotbal de la Vulturii Textila, inginerul Martin Straimater.

Jocul debutează cu o ocazie rarisimă a feroviarilor, ratată de Nestorovici. Vulturii își revin și încep să controleze mijlocul terenului. Își creează dese ocazii, finalizează două dintre ele dar, imprecizia înaintașilor sau intervenția apărătorilor feroviar și în ultimă instanță a portarului Tatar, fac ca tabela de marcaj să nu mai sufere modificări. Feroviarii timișoreni, cu experiența dobîndită în pri-

ma divizie, încearcă să tempereze și să accelereze la nevoie ritmul jocului, dar, apărarea lugojană, în frunte cu Bodea, rezolvă totul.

Feroviarii au greșit cîntînd exagerat pe experiența lor și așteptînd la înfinit o fisură în dispozitivul defensiv al lugojenilor pentru a fructifica, lucru întîmplat doar o singură dată, în min. 33, cînd Floareș, bine deschis de Seceleanu, a demarat pe partea dreaptă, apărarea lugojană s-a oprit acuzînd ofsid, dar fundasul dreapta Mac era mai în spate cu circa 6-8 m. O singură greșeală, un gol primit și o victorie prețioasă i-a făcut pe „vulturi”, învingători merituosi în derbiul bănățean.

PAVEL ȘODINCA
correspondent

DIN FRĂMÎNTĂRILE FOTBALULUI TULCEAN

Rezultatele înregistrate în barajul pentru promovarea în Divizia B n-au înclinat în favoarea tulcenilor și, astfel, Delta activează în continuare în Divizia C. A fost un eșec, pe care conducerea echipei l-a primit bărbătește și speră ca anul viitor el să se transforme în victorie.

Din ediția 1970-71, fotbalul tulcean mai are încă o reprezentanță în Divizia C, Dunărea, echipă care a rezistat greu în primul an de activitate, ocupînd la sfîrșitul campionatului locul 14. „Această discordanță între cunoașterea locului 1 și respectiv 14, se datorează în primul rînd — ne spunea I. Martin, președintele clubului Delta — lipsei de experiență cit și valorii mai scăzute a echipei. Nu este totuși puțin adevărat că, în ediția precedentă, atenția tuturor amatorilor de fotbal din Tulcea (și aici sînt foarte mulți) a fost concentrată asupra Deltei, echipă ce evolua foarte bine, practic, favorita orașului nostru. De asemenea, o dată cu inaugurarea noului stadion (1970) cu o capacitate de circa 6.000 de locuri, băieții au „jurat” credință (clubului, justificînd efortul nostru, al conducerei, de a oferi condiții excelente de antrenamente și joc, prin ocuparea locului 1 și participarea la barajul de promovare în divizia secundă).

Între-adevăr, adăugăm noi, noul stadion — construit prin muncă patriotică (bravo U.T.C.-istii), dotat cu toate instalațiile necesare, este o mîndrie a orașului.

„Am trecut, ne spunea tov. I. Olariu — președintele C.J.F.E.S.-ului — noua promovată, Dunărea, avea la dispoziție vechiul teren, cu smocuri de iarbă, ac-

tualmente un dreptunghi de pămînt sau țarină, cum vrea să-l spuneti, pe care în mod indiscutabil nu se poate practica un fotbal de calitate. Acesta este unul (peste cel mai important) din aspectele comportării slabe a celei de a doua echipe din Tulcea. Antrenorul de atunci, Bebe Gheorghiu, a făcut tot posibilul, dar nu s-a putut evita decît retrogradarea, după vechiul regulament.”

— Ce s-a făcut anul acesta pentru înlăturarea discrepanței de comportare dintre cele două echipe?

— În primul rînd, Dunărea are acces pe stadionul central „Delta”, unde își efectuează antrenamentele și sustine jocurile oficiale. Apoi, la conducerea tehnică a echipei a fost adus fostul atănat al Farului, Paul Niculescu, jucător cu vastă experiență chibzioră. Alci fac o paranteză: fostul antrenor Bebe Gheorghiu n-a fost destituit din funcție cu verdictul necorespunzător ci a fost trimis să antreneze noua echipă din județul nostru, Granitul Bahadag, promovată anul acesta în Divizia C. Odată cu el au plecat acolo, pentru înlăturarea echipei, și doi jucători de la Delta, Zaman și Toiu. Rezultatele de pînă acum ale noii promovate ne fac să credem că în sinul echipei există un climat sănătos, ceea ce constituie un factor esențial pentru comportarea viitoare. Schimbul de antrenor și jucători se pare că va da roadele așteptate. Revenind la întrebarea dv. mai pot adăuga: anul acesta, Delta a cedat Dunării trei jucători de nădejde — Feher, Minigotti, Gîrip — care împreună cu Vîtrineanu, Zidaru și Stroie alcătuiesc nucleul de bază al echipei. În continuare ne-am adresat tov.

Marin Tripeț, președintele secției de fotbal Delta, cu care am discutat situația actuală și șansele echipei tulcene în prezentul campionat.

„Lotul a fost întărit cu cîteva jucători buni, cu experiență competițională, ca fostul rapidist Pareșcu, fotbalist tehnic și eficient, Stoichișcu, din viața lui, Căpitan (I.M.U. Medgidia), Breacu (Ceahlăul P. Neamț) iar la conducerea tehnică a echipei, în locul lui V. Copil, a fost adus Tinel Popescu, în care conducerea secției își pune multe speranțe pentru realizarea vizului mult dorit promovarea în divizia secundă. Referitor la șansele echipei, pot spune că ne este frică de un singur concurent: Constructorul Galați, echipă în alcătuirea căreia intră opt foști componenți ai Otelului Galați însă lupta abia a început și cel mai bun va învinge.”

Iată că o serie de probleme ale fotbalului tulcean au fost scoase la iveală și nu putem încheia aceste discuții decît printr-o concluzie simplă și conștientă: între echipele tulcene trebuie să existe multă armonie și înțelegere. Este păcat ca un oraș ca Tulcea, unde la fiecare meci indiferent de echipa care evoluează, Delta sau Dunărea, vin circa 4-5.000 de spectatori, poate mai mulți ca în Divizia A (vezi Petrosani), să nu aibă echipă în Divizia B. Dar, atîncea acestui deziderat necesită muncă, pasiune, dăruire din partea jucătorilor, antrenorului, pentru a-i satisface pe deplin pe cei ce-și pun mari speranțe în el, suporterii locali.

PAVEL PEANĂ

ECOURILE LUI 4-0

F. VESELY:

„MI-E MAI FRICĂ DE MECIUL CU ȚARA GALILOR...”

J. TOSHACK:

„POATE DĂM LOVITURA CEA MARE”

Acel 4-0 de la Helsinki, de miercură trecută a relansat prima grupă a „Campionatului Europei”. Pentru înfrângerea la primul loc în această serie, victoria la scor a reprezentativei României reprezintă o salvare, dându-i o doză de interes care ar fi lipsit fără ea. Robert Vergne, cunoscut comentator al revistei „France Football” remarcă, într-o prezentare recentă a marii competiții continentale: „...Selecționata României, trimisă pe poziția de outsider de acea înfrângere de ultim moment de la Bratislava și-a reafirmat cu energie aspirațiile la primul loc în grupă, de care, favorita ultimelor săptămâni, selecționata cehoslovacă a devenit acum nesigură. Ultimele partide vor fi direct dramatice. Centrul de greutate s-a mutat acum la București, acolo unde vor avea loc partidele de foc ale seriei: România-Cehoslovacia și România-Tara Galilor. Acceptând toate posibilitățile de rezultat — și în fotbal ești obligat să ții seama de toate cele trei variante ale rezultatului unei partide, — înseamnă că și selecționata Țării Galilor poate participa la dezlănțuita luptă ce se va da pe parcursul a două luni... Frumoase perspective pentru această grupă!”

După ce am aflat părerea unui ne-utru, să le aflăm și pe acelea ale unor direct interesați. Ecourile victoriei nete a reprezentativei noastre, la taberele partenerilor din grupă, ne angajați în partida de la Helsinki, au fost, firește, diferite: în tabăra cehoslovacă au produs o scădere a siguranței în câștigarea primului loc, lupta devenind acum mult mai dificilă pentru oamenii lui Novak. Printre galezii, sentimentele sunt mai diverse: pe de o parte, echilibrarea luptei poate fi și în avantajul lor, pe de alta, faptul că partida cu echipa României, redevine outsider justificat, se dispută la București nu reprezintă un motiv de prea mult optimism.

VORBEȘTE AUTORUL GOLULUI DE LA BRATISLAVA...

Frantisek Vesely, 27 ani, statornicul apărător al culorilor clubului Slavia Praga, de 23 de ori selecționat în echipa A, își amintește cu plăcere de ziua aceea de mai de pe stadionul din Bratislava. În ultimele sute de secunde ale jocului cu România, el a reușit un gol pe care nici unul dintre coechipierii lui și nici chiar el, nu îl mai spera. „Mingea mi-a venit cadou, la picior, nici acum nu știu cum am ajuns liber, singur, cu poarta imensă în față. A fost un gol de aur pentru noi...” Așa suna declarația sa de după partida de atunci. A urmat succesul net de la Helsinki și convingerea că formația sa nu va mai avea prea multe dificultăți în cucirirea calificării. Dar a sosit și răspunsul naționalei române, tot de pe stadionul olimpic din capitala finlandeză. Ce va fi acum?

„Partida noastră cu galezii a devenit, deodată, infernală. Ei vor câștiga, sigur, la finlandezi și se vor prezenta la 27 octombrie cu pretenția de a ne ajunge ca punctaj. Vor avea atunci 5 puncte, noi 7. Și cum a juca pe contraatac a devenit tot așa de sigur cu a juca la remiză la șah, mă tem foarte mult... Mai cu seamă că n-ar fi exclus ca în naționala noastră să mai intre tineri. După Karko, se impun

F. VESELY

tot mai mult Nehoda și Cajdusek de la Dukla. Și e destul să gafezi o dată. Cind dincolo sint vulpoi ca Ron Davies și Toshack... Spun drept, parcă mi-e mult mai mare teamă de meciul cu Țara Galilor decit de cel de la București. Să ne vedem trecuți de hopul acesta. Pe urmă, vom mai vorbi...”

...ȘI GIGANTUL DE LA LIVERPOOL

John Toshack (el este uriașul) va juca cu siguranță în toate cele trei jocuri ale reprezentativei galeze din toamnă. A primit toate asigurările, acordul clubului său, Liverpool, se află pe biroul secretarului federației din Cardiff. Intrebat ce crede despre viitoarea desfășurare a „ostilităților” din grupa primă a „Campionatului Europei”, după ultimele rezultate, el a făcut o observație foarte interesantă: „Noi sintem, cum s-ar zice, outsiderul nr. 2. Este foarte bine. Noi nu avem ce pierde. Deși ne deplasăm la cele mai tari formații ale grupei. Dar și cele cu nervii cei mai încordați. Cu

J. TOSHACK

un public care nu iartă nimic idolilor. Dacă ne vom juca bine cartea, repet, a treia — ca șanse — adică fără trac, teamă și nervi, putem da lovitură cea mare.”

Așa cum a procedat de fiecare dată, după fixarea seriilor eliminatorii ale campionatului lumii, „The Times”, ziarul de mare notorietate din capitala Angliei, s-a adresat lui Alf Ramsey rugându-l să-și aleagă încă de pe acum favoriții. Aureolat de succesele de pronosticuri de la edițiile 1966 și 1970, cînd a indicat opt și, respectiv, șapte dintre echipele europene care aveau să ajungă în Anglia și, apoi, în Mexic, selecționerul naționalei engleze a primit și de această dată să efectueze această apriorică judecată a desfășurării luptei din cele nouă grupe ale vechiului continent. „Pentru restul continentelor, mărturisește cu o sinceritate pe care trebuie să o apreciem, sir Alf, încă nu mă pot pronunța.”

Care sint învingătoarele pentru Alf Ramsey? Jată-le, în ordinea numerotării seriilor, bineînțeles: Anglia, Italia, Olanda, România, Iugoslavia, Cehoslovacia, Ungaria, U.R.S.S. și Portugalia. Trebuie să vă spunem mai întâi, că federațiile-surori din Marea Britanie nu au făcut o figură prea veselă la aflarea pronosticurilor selecționerului englez, Ramsey le-a răspuns scurt: „Eu dau pronosticuri, nu impart amabilități. Efectiv nu văd ca Scoția sau Țara Galilor sau vreuna dintre cele două selecționate irlandeze să ajungă în turneul final...”

Se înțelege că, la fiecare grupă, reputatul specialist din insulă a motivat alegerea sa. Ne grăbim să v-o prezentăm pe aceea privind echipa României: „...In mod normal, peste trei ani, garnitura echipei române utilizată în Mexic va atinge vîrsta maturității sportive. O echipă cu media de vîrstă de 27-28 de ani, cît va avea atunci naționala română, are și experiența și, mai ales, meșteșugul de a exprima ceea ce a acumulat. E momentul cel mai pro-

„TELUL NOSTRU? SĂ FIM PREZENȚI LA J. O.!”

ÎN PRAJMA PARTIDEI DE LA COPENHAGĂ

Pentru **RUDI STRITICH**, antrenorul austriac al echipei olimpice a Danemarcei, fotbalul românesc nu reprezintă o necunoscută. Nu este vorba numai de faptul că miercuri seara a fost prezent pe stadionul Olimpie din Helsinki, spectator interesat la meciul Finlanda-România, ci cunoștința lui cu soccerul țării noastre se situează cu aproape trei decenii în urmă. Într-adevăr, ca jucător la First Vienna, înainte de război a participat la câteva turnee în România, apoi cu mai bine de un sfert de veac în urmă, la Bratislava, ca jucător la S. K. Bratislava, a luat parte la un turneu la care mai participau Venus București și Gradjanski Zagreb, alături de F.C. Austria. În sfîrșit, ca profesionist în Columbia, a făcut parte din echipa San Mario, avîndu-l coechipier pe fostul nostru internațional Negrescu. Ca antrenor, în 1965 a luat parte la o serie de jocuri ale echipei daneze Esbjerg, pe atunci campioana Danemarcei, la Ploiești, Constanța Galați etc.

Din 1969 Rudi Stritich se ocupă de echipa olimpică a Danemarcei și ultimele rezultate înregistrate de aceasta probază reușita sa: 3-2 cu Japonia A la Copenhaga 3-2 cu echipa de amatori a Angliei la Alborg, 3-1 cu echipa olimpică a R.F. a Germaniei la Flensburg și, recent, 0-0 la Copenhaga, cu prima reprezentativă a Finlandei, în cadrul Campionatului Scandinaviei.

— Ce v-a adus la Helsinki? I-am întrebat pe Stritich.

— Credința că cel puțin jumătate din jucătorii care au evoluat astăzi seara aici (n.r.: convorbirea a avut loc la câteva ore după meciul de miercură trecută din capitala finlandeză), în echipa României, vor fi prezenți și la 10 octombrie, la Copenhaga, în primul joc din finala grupei noastre a preliminariilor olimpice. Trebuie să spun că astăzi seara echipa dv. a fost cu cel puțin două clase superioară Finlandei, o formație

Antrenorul RUDI STRITICH

modestă, lipsită de viteză, care, după părerea mea, nici nu a fost un adversar pentru echipa României o reprezentativă puternică, pe care eu am lăsat-o așa cum am lăsat-o, adică valoroasă. Spun „așa cum am lăsat-o” pentru că ultima dată cînd am văzut-o a fost anul trecut, la Guadalajara. Fără înconjur pot să vă declar că dacă echipa simpaticului Lucescu va fi tot atît de puternică și la 10 octombrie, România este favorită în meciul său cu Danemarca. Dar să știți că aici noi nu ne vom vedea pielea ușor. Dorim să înconunăm seria rezultatelor frumoase cu o victorie asupra României! Ar fi o încheiere frumoasă, nu?

— Desigur, din punctul de vedere danez. Din ce fel de fotbalisti ati selecționat formația?

— Sint numai amatori, de la echipele din primele două ligi. Mulți dintre cei care au evoluat în străinătate, foști profesioniști deci, au venit aici unde au fost reamatorizati, nu vor fi însă selecționați.

Este deci un unsprezece pur amator, în plus, tînăr. O dovadă: un singur jucător a făcut parte și anul trecut din echipa olimpică restul sint debutanti, iar opt dintre ei au participat în 1970 la turneul U.E.F.A.

— Cine este cel care a rezistat și anul acesta în teamul dv.?

— Este vorba de Forben Nielsen, un fundaș foarte bun.

— Există mult interes în Danemarca pentru meciul cu România? Vă întrebăm pentru că aici, la Helsinki, așa cum a apărut pe tabela de

marcaj, au fost doar 2083 de spectatori plătitori!

— Finlanda este țara atletismului, apoi a hocheiului și a sporturilor cu vele. Fotbalul vine cam pe la mijloc. Pe cînd la noi, în Danemarca (spun la noi pentru că locuiesc în această țară de nouă ani), fotbalul este mult mai popular și mai prețuit. De aceea interesul pentru meciul cu selecționata României este foarte mare. V-am spus cum vrem să ne înconunăm eforturile. De altfel, idealul federației și al publicului este ca Danemarca să se califice pentru München. Și asta pentru că ne dăm seama că actuala formație nu poate spera la o prezență în turneul final al unui campionat mondial și de aceea telul nostru este să fim prezenți într-un alt mare turneu internațional.

— Unde se va juca meciul?

— La Iddrots-Park și va începe la ora 13.30, ora Danemarcei, jucîndu-se deci în timpul zilei.

— În încheierea convorbirii noastre vă rugăm să ne comunicați lotul danez.

— Notați: M. Terkelsen, V. Hansen — portari, T. Nielsen, S. Andersen, P. Røntved, J. Rasmussen, F. Petersen, J. Søberg — fundași, B. Petersen, H. Hansen, B. Havnard, K. Nygaard — mijlocași, M. Olsen, E. Nielsen, J. Mærsk, O. Forsing — atacanți. De ei sint legate speranțele noastre pentru meciul cu România.

Mircea TUDORAN
Gheorghe NERTEA

ECHIPELE DIRECT CALIFICATE

Dintre toate reprezentativele olimpice înscrise pentru marea confruntare de anul viitor două sint scutite de emoțiile calificării: Ungaria, ca deținătoare a titlului obținut la ultima ediție în Mexic, și R.F. a Germaniei, ca țară organizatoare. Aceasta nu înseamnă însă că antrenorii respectivi sint scutiți de griji. Mai ales cel al Ungariei, Karolyi Lakat, care are un titlu de apărător sau... chiar două, pentru că tot el a condus echipa olimpică și la Ciudad de Mexico dar și la ediția precedentă, pe care de asemenea a câștigat-o la Tokyo.

Lakat, care este și antrenorul echipei Tatabanya și al călăuit un prim lot de 16 jucători, susceptibili însă de modificări pe parcurs, în funcție de forma arătată de cei selecționați sau de alții... neselecționați încă. Ceea ce se remarcă de la început este că majoritatea jucătorilor din lot activează la echipe provinciale și că sint jucători tineri și de mare perspectivă. Lotul este însă „împănătit” și cu câteva elemente consacrate, cu suferință experiență și el arată astfel:

PORTARI: Bicskey (Honved) și Varga (Egypertes).

FUNDAȘI: Szalai și Repas (Salgotarjan) Maurer (Ujpesti Dosza).

MIJLOCAȘI: Mucha (Ferencváros), Kajdi și Basti (Salgotarjan), Halmosi (Szombathely) și K. Toth (Tatabanya).

ATACANȚI: Kocsis și J. Toth (Pecs Dosza), Takacs (Tatabanya), Varga (Csepel), Somogyi (Gyor) și Juhasz (Komlo).

Punctele de forță pe care se bazează sint cei doi fundași laterali, Szalai și Repas, ambii de la Salgotarjan și fundașul central Maurer recent transferat de la Pecs Dosza la Ujpesti Dosza. La mijloc Kajdi și Basti aduc cu ei gustul ofensiv iar în atac Varga și Takacs sint iuți, penetranți, eficienți. Nu trebuie să uităm calmul și luciditatea echipei, pe care le asigură cei „bătrîni” adică Bicskey, Halmosi, Takacs. În acest fel formația olimpică a Ungariei se anunță deosebit de puternică și hotărâtă să-și apere cu strășnicie titlul pe care-l deține.

Cît privește cealaltă calificată din oficiu, selecționata R.F. a Germaniei, acolo lucrurile merg mult mai încet și nesigur. Cu toate că se vorbește tot mai insistent că titlul olimpic nu poate scăpa gazdelor nu s-a întreprins practic nimic. Simptomatice este faptul că cei ce răspund de pregătirea echipei olimpice, antrenorul Jupp Derwall, cu toate presiunile opiniei publice și ale presei, n-a reușit pînă la ora actuală nici măcar să alcătuiască un lot, cit de cit. Și zîus de 28 august 1972 cînd va începe turneul final se apropie cu repeziciune!

— ef. i. —

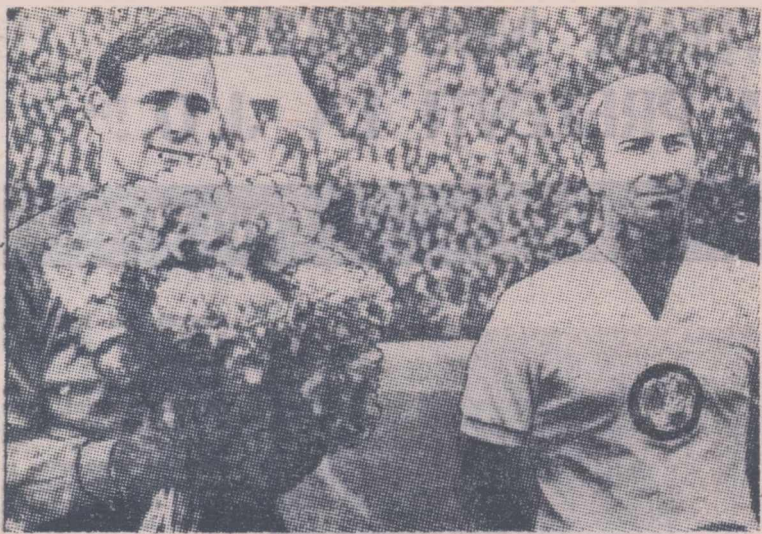
NU
NUMAI

Carnet
extern

PRONOSTICURI CELEBRE

pice al carierei unei reprezentative. Vorbe de eventualitate ca actualii internaționali români vor evolua așa cum au pornit-o. Reușitele reprezentativei României sint și acelea ale unei hotărîți și neschimbate optici a selecționerului ei, Niculescu, pentru care am o deosebită considerație. De altfel, dacă nu mă înșel, dintre directorii tehnici europeni în funcție doar Valcareggi, Niculescu, Schon, Goethals și eu mine am depășit purgatoriul mexican, incluzînd în el și preliminariile pentru ediția 1970.”

Faptul că Alf Ramsey clasează selecționata noastră printre favoritele sale spune foarte mult; nu este, acesta un simplu pronostic venînd din partea unei celebrități. El reprezintă mult mai mult. Scutitele consideratii, motivînd alegerea sa, subliniînd meritele colegului său de profesie... și suferințele, reprezintă convingerea unui specialist care a văzut de trei ori, în luptă directă cu elevii săi, pe tricolorii noștri. Încă un motiv să dăm alte dimensiuni decît cele ale unui simplu pronostic, opiniei unitei dintre cei mai apreciați și mai cunoscuți specialiști ai fotbalului mondial.

Meciul de „adio” al lui Lev Iashin. Așa s-a crezut, dar marele public îl cheamă mereu în arenă. Bobby Charlton se gindește parcă la ziua fotbalistică de miine.

„VETERANII” VOR JUCA MINI-FOTBAL ?

Și fotbalul are „monștrii săi sacri”. Cinematograful i-a inventat iar fotbalul, printr-o afinitate ce nu necesită demonstrație, a împrumutat fenomenul, adaptându-l. Cinematografia îi păstrează nealterați în cîțiva kilometri de celuloid. Scoși din caseta lor, pot fi reproiectați oriunde și oriunde, înfiorînd cu aceeași putere sufletele unor spectatori mai vîrstnici azi, poate cu zece, poate cu douăzeci de ani.

Nostalgia vedetei adulate trăiește la fel și în fotbal. În fața tribunelor defilează generații de jucători, dar cei mai buni dintre ei sînt chemați periodic la rampă, din nevoia sentimentală de a-i aplauda, în primul rînd, în trecut. Mai gresii, mai incoți, mai abili de vreme, fostele glorii evoluează în clasicele meciuri de „old-boys” cu parfum de fotbal tehnic în ritm de vals și aduceri aminte generoase. Pilda cea mai reprezentativă ne-a oferit-o, recent, celebrul portar Lev Iashin. Prețuit unanim pentru calitățile sale de sportiv și de om, opiniei publice nu i-a fost de ajuns meciul de adio organizat de federația sovietică pe gazonul de la Lujniki. Publicul l-a cerut din

nou, la Milano, și odată cu el alte glorii „în retragere” din fotbalul italian și mondial.

Organizatorii de reuniuni sportive au proiectat recent o nouă formulă care să satisfacă foamea de idoli a publicului de pretutindeni. S-a luat inițiativa ca vechile glorii ale fotbalului să fie reunite într-un program de meciuri organizat solid și perpetuu. El prevede o suită de meciuri în sală în perioadele de stagnare competițională, în care să se confrunte echipe formate din cîte șapte jucători. Cu durată mai mică și pe terenuri reduse, posibilitățile fizice ale veteranilor ar fi astfel activate la un ritm alert. Cu alte cuvinte, mini-fotbalul poate opera cu bune rezultate, la vîrsta copilăriei și a pensionării, în sportul cu popularitatea cea mai mare. Primul turneu de genul acesta urmează să se desfășoare în „Palatul sporturilor” din Genova, avînd ca protagoniști pe Garrincha, Iashin, Ockwirk, Coluna, Gentile, Siveri etc. Iată cum longevitatea în fotbal va fi prelungită. Dar să nu generalizăm. Mai corect exprimat, doar fotbalul de elită va trăi mai mult. (I.C.)

DIDI SE ÎNTOARCE ÎN BRAZILIA

— „M-am hotărît. În ziua de 14 decembrie se termină campionatul Argentinei și a doua zi părăsesc această țară, întorcîndu-mă în Brazilia. Sînt foarte recunoscător clubului River Plata pentru tot ce a făcut pentru mine, ca și jucătorilor și suporterilor echipei care mi-au arătat o caldă simpatie și o neamănunțită înțelegere”.

Aceasta este declarația făcută de celebrul fost internațional brazilian Didi, de mai bine de un an antrenor al celebrei echipe argentiniene River Plata, revistei „Manchette” din Rio de Janeiro și confirmată ziariștilor argentinieni în cadrul unei conferințe de presă special organizată. Întrebat care au fost motivele care l-au determinat să ia o asemenea hotărîre categorică, el a răspuns: „Nostalgia față de pămînturile natale. La Rio de Janeiro am o casă, familia, prietenii și, în plus, o obligație morală față de clubul Flamengo care niciodată nu-mi va ierta faptul că în toată cariera mea nu i-am apărut niciodată culorile. Aș vrea să rezolv acest neplăcut moment din viața mea și să-mi ofer serviciile ca antrenor”.

Anunțul plecării lui Didi din Argentina a împărțit opinia publică sportivă în două tabere: una care-i recunoaște meritele de netăgăduit, pentru tot ce-a dat el în acest an fotbalului argentinian, și o altă care consideră că activitatea lui n-a fost decît un bluff. Adevărul adevărat pare că este altul: deși destul de bine retribuit la River Plata fiscal și înghite mare parte din tot ceea ce câștigă. La aceasta se mai adaugă și o mai veche dorință a lui de a deschide o școală de fotbal în Brazilia. De altfel, o propunere în acest sens i s-a făcut de către oficialitățile din Franța, dar — pentru moment — n-a putut da nici un fel de răspuns deși pare că ideea nu i-ar surîde prea mult, date fiind condițiile diferite în care ar trebui să lucreze. Și apoi, tot el spune: „nu prea mă mai interesează să lucrez în altă țară decît în Brazilia”.

Pentru ce va opta Didi este greu de spus deocamdată. Va ceda insistențelor conducătorilor lui River Plata și va rămîne acolo în continuare? Se va întoarce în Brazilia așa cum afirmă acum cu altă hotărîre? Sau va reveni în Peru acolo unde a condus magistral echipa reprezentativă la C.M. din Mexic și unde este rechemat cu insistență? Răspunsul îl vom avea în scurt timp. (L. T.).

PUȚINE TRANSFERĂRI ÎN TURCIA

Campionatul pe 1971/72 a început în Turcia sub semnul unei perioade de transferări în cursul căreia au fost înregistrate mai puține schimbări de cluburi decît se aștepta. Explicațiile constau în faptul că majoritatea cluburilor au trecut prin dificultăți financiare. Și așa însă, suma totală plătită pentru transferările efectuate a atins cifra de 5 milioane lire. Numai Fenerbahce din Istanbul a cheltuit o sumă echivalentă cu aproape un milion de franci elvețieni. Printre jucătorii achiziționați figurează Osman de la Mersin, Muhared (deși este suspendat pe o lună de federație pentru că a fugit dintr-un cantonament al echipei naționale) și Camil, pentru care a plătit 100.000 de franci elvețieni (acesta însă, nu va putea juca deoarece trebuie operat de menisc).

Tom Finney, jucătorul minune, care timp de 20 de ani, pînă la retragerea din activitatea competițională, în aprilie 1960 a onorat cu prezența sa prima scenă a fotbalului britanic, a fost într-o vreme considerat de foarte mulți dintre aceia care au jucat împreună cu el, sau care l-au văzut jucînd, ca „cel mai bun fotbalist englez din toate timpurile”.

Maestru desăvîrșit al fetei și viclean ca nimeni altul în teren, Finney a fost un adevărat fenomen, cu două picioare și un cap excepțional, dotat cu o viteză uimitoare și cu un deosebit simț al mingei, care i-au permis să evolueze în orice post și în orice situație tactică a atacului. Cu alte cuvinte, omul care s-a apropiat cel mai mult de ceea ce se înțelege astăzi, în mod obișnuit, prin noțiunea de jucător complet.

De la debutul său oficial în rîndurile cunoscutelor echipe Preston North End și pînă la ultima înfîlînire susținută la vîrsta de 38 de ani, Tom Finney a numărat impresionanta cifră de 433 meciuri, susținute în prima ligă engleză, la care se adaugă 40 de partide de cupă, 17 confruntări interligi și 66 de înfîlîniri în care a apărut culorile naționale și în cadrul cărora a înscris nu

Profil Tom FINNEY

mai puțin de 30 de goluri Evident o „carte de vizită” impresionantă, care confirmă întru totul clasa înaltă a acestui mare sportiv și aprecierea acordată în două rînduri de „cel mai bun fotbalist al anului”.

A început să joace în alacul lui Preston ca interstînga, preferință timpurie stimulată de ambiția și dorința de a-l egala pe Alex James, idolul adolescenței sale. Dar antrenorul său l-a transformat curînd după aceea, din considerente de ordin tactic, într-o abilită extremă dreaptă, post de care se leagă de altfel și prima sa selecție în reprezentativă Abionului. Și cum Finney avea de înfruntat, în această situație concurența celebrului Matthews, iar selecționerul național englez nu vroia, cu nici un chip, să renunțe la vreunul dintre ei, s-a hotărît ca în partida pe care Anglia o avea de susținut atunci cu Portugalia, să fie folosiți amîndoi. Stanley extremă dreaptă și Tom pe partea opusă. Așa se face că, din acel moment de cotitură în activitatea sa de jucător, Finney a rămas, atît în echipa Angliei cît și după aceea în formația lui Preston, arîpă stînga. Si a cunoscut în acest rol înfîlînirea marilor sale năzuințe de jucător și treptat, celebritatea. Chiar dacă aproape de finalul carierei sale — căuînd, așa cum îi plăcea adeseori să spună, cel mai bun post — s-a convertit din nou, pentru ultima oară și pentru scurt timp, într-un iscusit înaintaș central.

O dovadă în plus a calităților excepționale ale acestui fotbalist atît de mărunt ca statură, dar atît de mare în mijlocul dreptunghiului verde, în întrecerea celor puternici. (M. I.)

IL VOM VEDEA LA BUCUREȘTI, LA 8 APRILIE

VERGNES, ACESTA ESTE „OMUL” LUI DINU...

„De mic copil vi-sam să ajung internațional de fotbal”

Acestea au fost cuvintele, străbătute de firească satisfacție, rostite la finele meciului Norvegia — Franța, la Oslo, de noul recrut al lui Georges Boulogne, JACKY VERGNES. Colegul lui Pircalab și Voinea la Nîmes, golgeterul echipei sale, acest Vergnes (23 de ani) a îmbrăcat tricoul cu cocoul galic la 8 septembrie și, desigur, această dată va fi înscrisă în „memoriile” sale, alături de numele lui Georges Boulogne, cel care a avut încrederea în el și în recuzita lui, promovîndu-l în echipa Franței și desăvîrșind astfel opera începută de Tomazever, primul instructor al lui Vergnes, continuată de doi colegi ai lui. Theo și Jacky Bernard și înscrisă de Firood, actualul antrenor al lui Nîmes.

Liniștită și totuși interesantă cariera acestei descoperiri a lui Boulogne, pe care o vom putea probabil urmări anul viitor la București, cu prilejul partidei amicale România — Franța (8

aprilie). Născut la 21 iulie 1948 în localitatea Magalas, din Herault, departament din sudul Franței, Vergnes a trăit de la vîrsta de 3 ani la Sète, unde s-au mutat părinții, și unde i s-a deschis gustul pentru fotbal. La 15 ani, cînd era în clasa a IV-a, s-a decis să se consacre total fotbalului. El a semnat un contract de stațiar pe doi ani cu clubul din Montpellier fiind ajutat de tatăl său, care l-a îndemnat să devină un jucător serios. Sfaturile lui l-au călăuzit în viață, dar Vergnes — deși afirmă că „poți fi profesionist fără să fii mercenar” — a păstrat trăsăturile proprii unui profesionist. Și o mărturisește sincer: „N-aș fi căuîtat niciodată să prăresoz în fotbal, cum am făcut, dacă n-aș fi avut certitudinea că pot câștiga bani. Un profesionist care ar spune contrariul ar fi un mincinos. Dacă aș face o afacere bună părăsind pe Nîmes, aș pleca”. Moravurile profesionismului!... De la Montpellier, Vergnes a trecut la Paris, semnînd pentru

Red Star. Dar, provincialul Vergnes nu s-a acomodat în capitală și nu s-a impus deși a marcat 27 de goluri pentru Red Star. Pentru el, Red Star a însemnat o decepție care l-a făcut să plece la Nîmes, unde se află și azi, fiind unul din jucătorii de bază și unul din cei mai eficace atacanți. Gabaritul său (1,86 m înălțime), forța sa (75 kg), defenta excelentă (imbatabil aproape în jocul cu capul), calitățile sale tehnice (joacă la fel de bine oricare ar fi starea terenului sau a vremii), oportunitatea sa (este acolo unde anticipează că va fi mînea și va putea șuta la poartă) — iată calitățile care au făcut din Vergnes un atacant de temut.

Dacă este întrebat ce ar fi devenit în cazul cînd nu se dedica fotbalului, Vergnes răspunde simplu: „La 12 ani eram curcelar, apoi am devenit monteur de posturi de televiziune. Am urmat cursurile unei școli profesionale”. Interesant de remarcat că în această calitate și-a cunoscut poiziția sa soție: „Nu pe stradă, ci în casa celor care aveau să-mi fie socri. Venisem să repar un televizor. Aveam 17 ani, iar ea 14...” Soției sale îi place fotbalul, dar dacă i-ar veni vreodată ideea să-l și practice, s-ar împotrivi însuși soțul său: „Femeile n-au co căuîta în fotbal. Am văzut la Nîmes meciuri feminine; au fost ridicole. Fotbalul este pentru bărbați.”

Acum, Vergnes și-a văzut împlinit visul — a jucat în echipa Franței, ceea ce l-a făcut să afirme că „pentru mine viața începe la 23 de ani”. Ce-și mai dorește? Are vreun idol căruia ar dori să-i semene? „Fiecare vrea să aibă personalitatea sa — spune el. Aș dori să seamăn unui Vergnes care, în zece ani, să fie la fel de celebru ca Pele. Trebuie să fii orgolios în meseria noastră...”

Aceasta este adversarul direct al lui Dinu în meciul de la 8 aprilie.

DE PRETUTINDENI

PIRCALAB ȘI VOINEA LA ÎNALȚIME

Nîmes, pornită în trombă în campionatul francez (o secundează în clasament pe Ol. Marseille, care înglobează 6 titulari ai echipei Franței), culeșia elogi și rezultate răsunătoare în campionatul francez, Vergnes și Mezy, selecționați în reprezentativă în partida cu Norvegia, sînt printre oamenii de bază. Dar Pircalab și Voinea nu stau nici ei mai prejos în aprecieri și iherite. „Dacă Mezy rămîne maestrul dirijării jocului, stadionul Jean Bouin are seriele sale românești... Cu ocazia venirii lui Monaco (n.n. joc terminat cu victoria lui Nîmes cu 5-1), partida a însemnat un veritabil festival al celor doi atacanți veniți din București, Florea Voinea și Ion Pircalab...” (revista „France Football”).

UCIDAREA UNUI PROCEDEU

Referindu-se la interdicerea, în noul campionat englez a atacului prin alunecare, Bill Mc Garry, directorul tehnic al lui Wolverhampton declară: „Interzicerea acestui procedeu și veji desființa adevăratul joc!” El făcea această observație după un meci Wolverhampton — Manchester United care, tot după aprecierea sa, „a semănat cu un meci între două echipe de liceu, de ficleni timizi și fără vlagă. Aproape n-am văzut un duel viguros pentru mînga, n-am văzut bărbăția fotbalului. Sigur că sînt atacuri prin alunecare neregulate, incorecte. Dar poți ataca și așa în mod perfect regulat. Numai că, în elipa de față, nimeni nu mai știe: arbitri — în primul rînd —, apoi jucători și antrenori ce înseamnă corect și ce înseamnă neregulat la acest capitol”.

RECORDURI...

● Fundașul dreapta al lui Borussia Mönchengladbach și al reprezentativiei vest-germane, Vogts, a fost declarat cel mai bun jucător al R.F. a Germaniei în sezonul 1970/1971. El a înfîlînit 220 de puncte. Pe locul doi, Beckenbauer, cu 154 puncte, apoi Netzer cu 133 puncte. Vogts succede, pe tabloul celor mai buni jucători vest-germani lui Seeler (1960; 1964 și 1970); Morlock (1961), Schnellinger (1962), Schaefer (1963), Tikowski (1965), Beckenbauer (1968 și 1969), Gerd Muller (1967 și 1969). Noul laureat a jucat de 41 de ori în reprezentativă și deține recordul de a nu fi lipsit 200 de partide, consecutive, din echipa lui de club.

● Un alt record: internaționalul belgian Van Himst a marcat, recent, al 200-lea gol în campionat. Toate le-a reușit sub culorile clubului Anderlecht.

Iată, victoria, are și necazurile ei. Cel puțin așa pare să ne demonstreze UBINAS, căpitanul echipei NACIONAL MONTEVIDEO, care suportă cu destulă greutate și eforturi... dezamăgirea entuziasmului suporterilor după meciul în care Nacional a obținut „CUPA CAMPIONILOR AMERICII DE SUD”.

NECAZURILE SE ȚIN LANȚ...

...pentru clubul francez ST. ETIENNE. După pierderea titlului și a unor dinire cei mai buni jucători (CAENUS și BOSQUIER), iată, în noul campionat apar accidentările în serie. Ultima victimă, internaționalul BERETA, rănit în jocul cu Paris St. Germain. Coachierul său, KETIA, îi acordă primele îngrijiri, în prezența medicului clubului.

● Prima menso a meciului Vitoria Setubal — Nimes din cadrul „Cupel U.E.F.A.” a avut un prolog neplăcut: înaintea fluierului de începere, oaspeții au avut euforizantă (și inspirația) să măsore înălțimea stălpilor portilor. Eănușia lor s-a dovedit întemeiat deoarece înălțimea lor era doar de 2,35 m în loc de 2,44 cit este regulamentul. Jocul nu a putut începe până când nu a fost asigurată înălțimea necesară.

● Lajos Tichy, fostul internațional maghiar care de curind a abandonat activitatea competițională a renunțat la ideea de a îmbrățișa cariera de antrenor optind pentru cea de ziarist sportiv.

● Din acest sezon antrenorul echipei Inter Bratislava este fostul internațional Titus Bubernik care-l înlocuiește pe Josef Marko, fostul director tehnic al echipei reprezentative în C.M. din Mexic.

● Cunoscutul fotbalist portughez Torres a fost transferat de la Benfica la Vitoria Setubal în schimbul unui alt atacant, Victor Baptista.

● Trei impresari nord-americani s-au aflat de curind la Londra cu intenția de a-l achiziționa pe Bobby Charlton, revalidat campionatul mondială gădărit de Anglia. După ce a văzut câteva partide de campionat, unul din cei trei a declarat: „Nu ne putem da seama cum a reușit Anglia să devină campioană mondială. Tot ceea ce am văzut noi este un fotbal de operetă...”

● Înaintea meciului Rennes — Glasgow Rangers, unul din cei mai aprigi susținători ai echipei franceze, celebrul cindret-compozitor Alain Barriere, a prezentat în premieră pe stadion ultima sa creație, pe care a și interpretat-o: imnul clubului, intitulat „Haide Rennes”.

● Internaționalul peruan Alberto Gallardo, cunoscut și publicului nostru de pe vremea când a evoluat în capitala țării noastre cu echipa în care activa pe atunci U. S. Cagliari, este în avansate tratative cu Bayern München cderia i-a fost recomandat de către actualul său antrenor de la Crystal Lima, Rudi Gutendorf.

● Este foarte posibil ca, în drum spre Milano, unde va juca cu Italia în „Campionatul Europei”, reprezentativa Suediei să susțină la 6 octombrie a.c. un joc amical cu campioana Franței, Ol, Marseille.

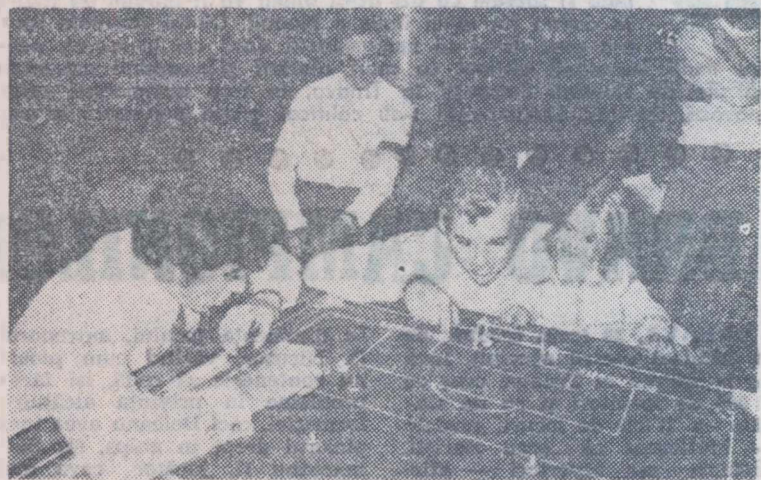
● După răspunsul dat de un computer, campionatul Spaniei din acest an va fi câștigat de F. C. Barcelona. Actuala campioană, Valencia, nu se află printre primele cinci „favorite” ale computerului.

extern MAGAZIN extern

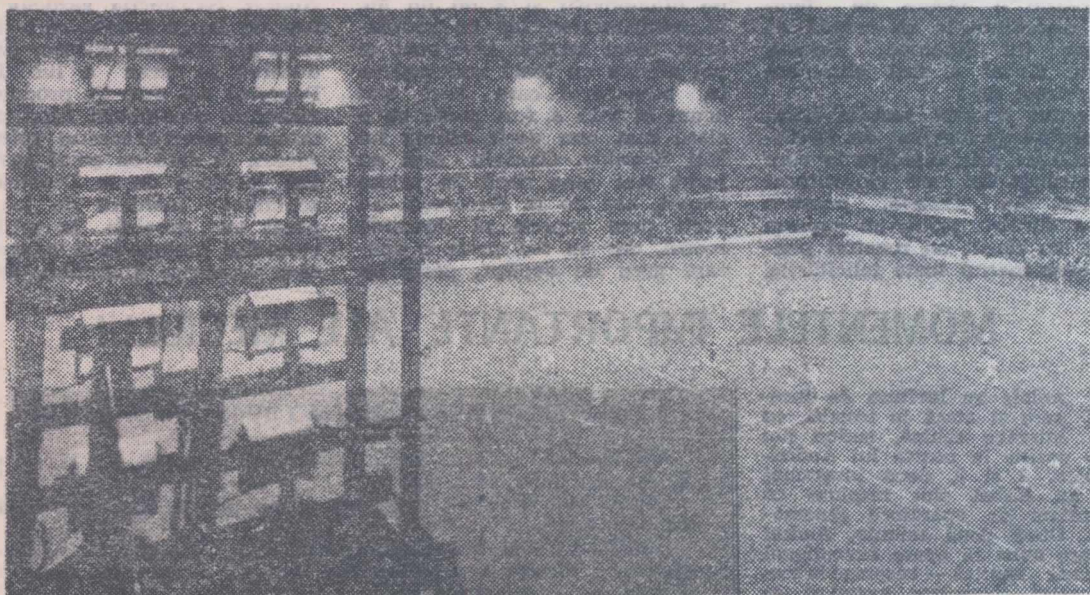
EL CORDOBES SE ÎNCLINĂ...

Cu multe luni în urmă, celebrul toreanor spaniol El Cordobes (Manuel Benitez pe numele său adevărat) semnase contractul pentru o coridă în orașul său natal Cordoba. Orasul întreg așteaptă acest mare eveniment anual cu o nerăbdare explicabilă pentru spanioli și pentru faima lui El Cordobes. Dar, iată, corida de la 26 septembrie, atît de mult anunțată, n-a avut loc. El Cordobes a cerut reprogramarea ei, spre a nu fi la concurență cu meciul Cordoba-Real Madrid. „Mă înclin în fața unui meci de fotbal, dar mai ales în fața unui meci unde evoluează două mari pasiuni ale mele, favorita tineretii și aceea a prezentului”, a declarat celebrul toreanor care s-a aflat, se înțelege, în tribună la partida care... amînase o coridă.

CHIAȘ SI EI...

Cunoscuții internaționali englezi BANKS (stînga) și BOBBY MOORE sînt pasionați jucători ai fotbalului cu nasurt. Ii vedeți în plin meci...

De curind a fost inaugurată noua instalație de nocturnă pe faimosul „DELL STADIUM” al lui SOUTHAMPTON FOOTBALL CLUB. Spre deosebire de sistemele clasice (cu surse de iluminare pe stîlpi situați în cele patru colțuri ale cîmpului de joc), aici a fost

adoptată iluminarea laterală, cu surse de lumină instalate deasupra tribunei de pe cele două laturi lungi ale terenului, instalate la înălțimea de 18 metri. Iluminarea cu vapori de mercur permite transmiterea meciurilor la televiziunea în culori.

ÎN ZADAR...

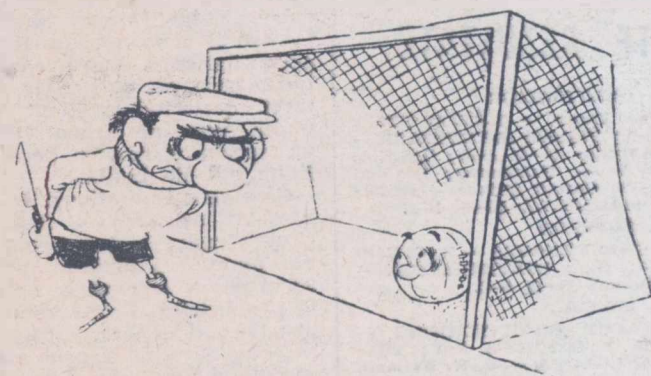
Inutil plonjonul disperat al portarului, riscind chiar o gravă rănire; zadarnic efortul apărătorului portii. Mingea intră în plasă. În rolul principal al „dramei”, portarul Shilton (Leicester), considerat succesorul lui Banks în naționala engleză.

ARBITRU ACUZAT DE JUCĂTOR

Comisia de disciplină a ligii engleze se va afla curind în fața unui caz cu totul neobișnuit; ea va trebui să judece reclamația unui jucător dintr-o echipă din liga a IV-a, Barnett, portarul Mc Clelland, care a fost insultat de arbitrul Dave Hutchinson. Mc Clelland arată că, atunci cînd a solicitat conducătorului partidei ajutorul pentru că era violent atacat de adversari, la mingile din careul mic, acesta n-a găsit alt răspuns decît o... strașnică injurătură.

● UMOR ● UMOR ● UMOR ●

Răzbunarea portarului... (După „SPORT” ZORICH)

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul I, Telefoane: 111005 (Centrală),
12 95 96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

Bilanțul general al zilei de ieri este foarte bun: toate cele trei echipe românești, angajate în competițiile europene, au obținut calificarea pentru turul optimilor de finală și sperăm că azi acest bilanț va fi întregit de Rapid în dauna formației italiene Napoli. Dintre rezultate însă n-a avut darul să mulțumească decât cel (nesperat, pentru mulți imposibil) obținut cu mari eforturi și în condiții extrem de dificile de Dinamo București la Trnava, în fața campioanei cehoslovace, Spartak. Dinamoviștii s-au calificat grație prevederii regula-

mentare potrivit căreia, la egalitate de goluri marcate, departajarea se face prin dublarea golurilor înscrise în deplasare. Deci 4-2 pentru Dinamo. În rest, un penibil 1-0 realizat de Steaua, grație... unui fundaș maltez, și o înfringere cu 1-3, deci la limita care a evitat prelungirea meciului U.T.A.-ei de la Salzburg. Nădăjdum că în optimi, la 20 octombrie și 3 noiembrie, reprezentantele noastre vor reuși — ca rezultate — un bilanț și mai bun, în compania adversarilor pe care îi vom cunoaște la 1 octombrie, când — la Belgrad — are loc tragerea la sorți.

AUTOGOLUL SALVATOR?!

Era greu de presupus că în partida retur cu Hibernians, Steaua nu va valorifica pe teren propriu (pe un teren cu GAZON nu cu nisip și piatră, și pe un TIMP ADMIRABIL de joc, nu pe caniculă ca în Malta) avantajul superiorității de necontestat (cel puțin așa aveam pretenția înainte de meci) a lotului de care dispune în prezent echipa militară, comparativ cu acela al anonimei formații malteze. Judecând însă după emoțiile antrenorului Valentin Stănescu înainte de joc, ne întrebăm — și pe bună dreptate — dacă nu cumva acestea erau efectul obișnuit al stării de start, sau teama nedismulată a tehniciăului stelist față de rezultatul final al întâlnirii, ținând seama de formă îngrijorătoare de slabă manifestată de elevii săi în ultima vreme.

Și asistând în continuare la joc, împreună cu cei aproape 15.000 de spectatori — mulți dintre ei veniți direct de la serviciu la stadion — dornici să vadă un festival de goluri și o demonstrație de fotbal adevărat, aveam convingerea, pe măsură ce se scurgea timpul că, dincolo de

brînd raportul de forțe, ba mai mult avînd perioade de dominare teritorială. Se observa foarte clar că gazdele nu mai sînt atît de sigure de calificare, ritmul lor de joc era mult mai scăzut iar acțiunile lor de atac din ce în ce mai puțin periculoase. A trebuit să vină minutul 69, pentru ca la o pătrundere forțată a lui Kabat arbitrul să acorde, cu mare ușurință, penalti și, astfel, să ofere posibilitatea gazdelor să ia din nou conducerea. Nicî în această situație însă dinamoviștii nu s-au descurajat ba, dimpotrivă, ei au fost cei care i-au obligat acum pe echipierii lui Adamec să se retragă în defensivă. Finalul de joc aparține românilor și, ca urmare a unei dominări teritoriale susținute, același Doru Popescu ne aduce satisfacția calificării.

După eliminarea echipei Feyenoord de către U.T.A. această performanță, poate fi considerată ca cea mai spectaculoasă reușită a unei echipe românești într-o competiție europeană.

Mircea TUDORAN

CINCI OPINII

ANTON MALATINSKI (antrenorul echipei Spartak Trnava): „Nu a fost un meci prea bun. Echipa mea a greșit în finalul partidei, cînd n-a știut să mențină rezultatul ce-i era favorabil, așa cum a făcut de altfel și România la Bratislava”.

DUMITRU NICOLAE-NICUȘOR (antrenorul echipei Dinamo): „Cu Dumitrache și Radu Nunweiler ați de joc, potențialul echipei este acum altul. Am jucat mai bine decît la București și ne-am calificat pentru că am știut, în primul rînd, să fim mai calmi decît adversarii noștri”.

CHERAN: „Nu a fost un meci obișnuit, ci o luptă epuizantă, în care de departe am fost mai buni, mai lucizi decît echipa Spartak Trnava. Am obținut o performanță în care puțini credeau”.

DUMITRIU II: „N-am văzut în viața mea un meci ca acesta. Deși am fost spectator mă simt epuizat nervos, de parcă aș fi jucat două meciuri la rînd. Îmi felicit din inimă pe coechipierii mei pentru succesul obținut”.

VALERIU BUZEA (președintele clubului Dinamo): „Sînt fericit de reușita noastră. Echipa a jucat admirabil și fără menajamente. Îmi felicit cu căldură pe toți jucătorii și sperăm că vom aduce în fața zeilor superioare ale Cupei campionilor europeni”.

STEAUA—F.C. HIBERNIANS 1-0 (1-0)

A MARCAT: Carvana

(min. 9, autogol).

STADION: Republicii.

teren foarte bun, timp

excelent, spectatori apor-

ximativ 15.000.

STEAUA: Coman — Săt-

măreanu, Smarandache,

Negrea, Hălmăgeanu —

Vigu, Naom — Pantea

(min. 56: Ștefănescu). Tă-

laru (min. 56: Aelenei).

Iordănescu. Năstase.

HIBERNIANS: Mizzi —

Privitera, Mifsud I. Zerafa,

Carvana — Delia, Mischalef

— Thebald, Bonello, Cinni,

Borg (min. 46: Zani).

A arbitrat cu multe gre-

șeli Sarvan Muzzafer (Tur-

cia).

teamă justificată sau nu, a antrenorului militar, Steaua ne prezintă o mostră de ceea ce ne place să etichetăm, dar să nu vedem: antifotbal. Pentru că numai așa se poate numi alergătura fără rost a celor 13 jucători folosiți în teren, abundența paselor greșite, neputința încheierii și finalizării unei singure acțiuni de gol care să aducă satisfacția veritabilă a victoriei. A fost nevoie ca fundasul oaspeților, Carvana, să greșescă flagrant în minutul 9 al primei reprize pentru a crea un avantaj minim echipei noastre. Avantaj atît de fragil, încît în finalul meciului am avut la un moment dat emoția stranie a unui eventual egal (bara din min. 80 expedită direct din corner de Bonello) care ne-ar fi eliminat surprinzător și hilar în același timp, la noi acasă.

Mihai IONESCU

BRAVO CAMPIONILOR NOȘTRI!

TRNAVA, 29 (prin telefon, de la trimisul nostru special). Încă de la sosirea la Trnava, oraș cu 43.000 de locuitori și cu un stadion cu 27.000 de locuri, gazdele — indiferent că erau ziaristi, jucători sau suporterii — afirmă cu emfază că vor învinge la scor, atît de încredători erau în forțele lui Spartak. Dar iată că acum după meci, în holul hotelului Karpaty aceiași oameni păstrează o tăcere de templu, nevenindu-le să creadă că echipa lui Adamec, Dobias, Kuna, Kabat a fost eliminată din primul tur!

Meritul acestui rezultat-bombă revine jucătorilor de la Dinamo, care prin maniera în care au evoluat azi pe clocotitorul stadion din Trnava, printr-o totală dăruire, printr-un suprem efort, au reușit un rezultat pentru care merită toate felicitările.

În dimineața jocului, antrenorul D. Nicușor, văzînd cum ploaia nu conține să cadă, își făcea probleme în privința alcătuirii formației, căci Deleanu avea încă piciorul drept în ghips, iar Sătmăreanu II, jucător ceva mai lent, nu prezenta deplină siguranță în apărare. Dar ambii s-au depășit pe sine, fiind alături de ceilalți coechipieri, de netrecut. Am avut ocazia să-i urmăresc pe dinamoviști și acum un an, în confruntarea lor cu reductibilul team englez Liverpool și pot afirma cu toată convingerea că adversarul care le-a stat acum în față a fost poate cu o clasă mai bun decît echipa lui Bill Shankly. Gazdele deși au jucat mai bine decît în prima manșă, cea de la București, au dorit prea repede să deschidă scorul, dar au dat peste o apărare greu de depășit, peste un

portar, ANDREI, într-o zi de aur, s-au enervat pe măsură ce minutele treceau, enervarea lor culminînd cu ieșiri brutale, cum rar mi-a fost dat să văd pe un teren de fotbal. Abia spre sfîrșitul reprizei Kabat a reușit să deschidă scorul, după ce timp de 42 minute, într-o atmosferă infernală atît pe teren, cît și în tribune, atacanții de la Spartak asaltaseră poarta excepționalului Andrei. Satisfacția gazdelor n-a fost de lungă durată căci insiprația antrenorului Nicușor (introducerea în teren a lui Doru Popescu) s-a dovedit productivă, atacantul dinamovist fiind realizatorul concret al acestui splendid succes. O dată cu golul egalizator, jucătorii de la Dinamo au schimbat maniera de joc, au pasat cu precizie la mijlocul terenului (obligîndu-și adversarii să-și irosească energiile), echili-

MOMENTELE IMPORTANTE ALE MECIULUI

Gazdele au lovitura de începere și atacă în trombă, cu întreaga echipă, suținînd din orice poziție la poarta lui Andrei. În min. 2 și 3, două incursiuni ale lui Kabat sînt respinse cu dificultate de apărătorii dinamoviști. După două minute, Andrei — care avea să aprobe excepțional întreaga repriză — respinge în corner sutul fulgerător expediat de Majernik, apoi Adamec trimite în bară mingea recuperată din piciorarele lui Nunweiler III. După ce Cheran respinge cu capul de pe linia porții, în min. 12 asistăm la prima acțiune ofensivă a dinamoviștilor încheiată cu sutul lui Dumitrache, mingea oprindu-se chiar în brațele lui Geryk. În min. 21, Lucescu, Nunweiler VI și Fl. Dumitrescu sînt pe punctul de a deschide scorul, suturile lor consecutive fiind deviate însă în corner! În min. 27, gazdele recurg la durități. Adamec împarte pumni în stînga și-n dreapta dar este eliminat... Kuna! Apoi Nunweiler III îl deposează admirabil în careul mic pe Masrna. La un atac dur (min. 37) asupra lui Adamec, Sătmăreanu este avertizat. În min. 42, gazdele deschid scorul prin KABAT care deviază, derutant, în plasă mingea centrată pe jos de Varadin. În ultimul minut al reprizei, Dumitrache are posibilitatea să egaleze printr-o lovitură cu capul, dar mingea este respinsă cu dificultate de portarul Geryk.

Jucătorii echipei gazdă încep puternic repriza secundă și obțin două cornere în două minute, ambele rămase fără rezultat. În min. 55, Adamec execută extrem de puternic o lovitură liberă de la 30 m și Andrei apără splendid. În minutul următor, Sătmăreanu II este eliminat pentru un fault de

SPARTAK TRNAVA — DINAMO BUCUREȘTI 2-2 (1-0)

AU MARCAT: Kabat (min. 42), Dobias (min. 69, din 11 m) și D. Popescu (min. 63 și 88).

STADION: Spartak; teren bun; timp ploios, spectatori aproximativ 30.000.

SPARTAK: Geryk — Dobias, Majernik, Hagara, Varadin — Hrusecky, Kuna (eliminat min. 29), Fandel — Masrna (min. 74 Martinkovici), Adamec, Kabat.

DINAMO: Andrei — Cheran, Nunweiler III, Sătmăreanu II (eliminat min. 56), Deleanu — Dinu, Sălcănu (min. 58 D. Popescu) — Lucescu, Nunweiler VI, Dumitrache, Fl. Dumitrescu.

ARBITRI: Hans Joachim Weiland (la centru); Z. Wichmann, H. Hüvel (la ușă), toți din R.F. a Germaniei.

joc!... Sălcănu este înlocuit cu Doru Popescu și din acest moment atacul dinamoviștilor devine mult mai periculos. În min. 60, Dinu greșeste o pasă, mingea este interceptată de Adamec care i-o trece lui Hrusecky și acesta șutează năpraznic la colț, dar Andrei respinge splendid în corner. Doru Popescu ratează de la 6 m la o centrare a lui Lucescu, dar tot el, un minut mai tîrziu, este cel care aduce egalarea. Lucescu a sutat puternic într-un adversar, mingea a ricoșat la Radu Nunweiler care i-a pasat lui Dumitrache deplasat pe extrema stîngă și centrarea perfectă a acestuia a fost reluată cu latul în gol de către DORU POPESCU.

În min. 67, arbitrul acordă cu ușurință penalti împotriva echipei noastre și DOBIAS transformă imparable. Din acest moment dinamoviștii aruncă în luptă toate forțele de care dispun, domină cu autoritate și cu două minute înainte de sfîrșit obțin pentru a doua oară egalarea. Florian Dumitrescu recuperează în extremis o minge aproape de linia de fund, centrează înapoi, Nunweiler VI reia cu capul în bară, mingea revine în teren și DORU POPESCU, înscris din nou, asigurînd în acest fel calificarea echipei dinamoviste în turul următor al competiției, cu scorul general de 4-2, rezultat din dublarea golurilor marcate în deplasare.

O PARTIDĂ DE ÎNALTĂ SPECTACULOZITATE

SALZBURG, 29 (prin telefon, de la trimisul nostru special). A fost unul dintre cele mai frumoase jocuri de fotbal pe care le-am văzut în cariera mea de cronicar sportiv, ce măsoară mai bine de două decenii. În sprijinul acestei afirmații, am și mărturia lui Etienne Simon și George Bonono, managerii echipelor franceze Valenciennes și Lille, care au asistat la acest meci, declarînd la sfîrșit că de multă vreme nu au mai vizionat un spectacol sportiv de o calitate atît de înaltă.

Ceea ce a impresionat în mod deosebit asistența a fost spiritul ofensiv, fără intermitențe, din minutul 1 pînă în minutul 90. Partida a avut o desfășurare simetrică. Prima repriză a aparținut U.T.A.-ei, care și-a surprins adversara prin atacuri supranumerice repetate, unul din ele fructificat de Domide printr-un gol magistral. De altfel, Domide a fost cel mai bun jucător de pe teren în primele 45 de minute, impresionînd în special manevrele lui subtile pe

AUSTRIA SALZBURG — U.T. ARAD 3-1 (0-1)

Au marcat: Domide (min. 28), Hirschrodt (min. 56), Kiebler (min. 80) din 11 m și Stadler (min. 87).

Stadionul „Salzburger A.C.”: 4.000 spectatori; timp ploios.

AUSTRIA: Kaipel — Fitzmozer, Kiebler, Maierhuber, Larionows — Blutsch, Hirschrodt — Grosser, Hala (min. 46: Stadler), Ritter, Weidinger.

U.T.A.: Vidac — Birău, Lereter, Pojoni, Popovici — Domide, Petescu — Sima, Kun II, Broșovschi, Both.

A arbitrat excelent J. F. Dorpmans (Olanda), ajutat de austriecii J. Jegels și H. Karer.

apă dreaptă, la care Sima își aducea o colaborare prețioasă prin infiltrări și demarări frecvente în centrul liniei de atac. Surprinsă de maniera de joc a echipei arădene, Austria Salzburg se poate felicita că a scă-

pat doar cu un gol în primele 45 de minute. Cîteva ratări clasice și cîteva intervenții de excepție ale portarului austriac au împiedicat însă majorarea handicapului.

Cu atît mai surprinzătoare ni s-a părut replica gazdelor în repriza secundă, cînd rolurile s-au inversat, austriecii fiind aceia care presează acum hotărît poarta lui Vidac. Ei marchează un gol relativ ușor (portarul arădean a alunecat, neputînd reține o minge, altfel parabilă), beneficiază și de un 11 m, și profitînd de căderea fizică a mijlocașilor arădeni a saltează în continuare terenul nostru; la 1-3 ne gîndeam cu emoție că aceeași Austria Salzburg a fost în stare, cu alte prilejuri, să elimine în aceeași competiție, U.E.F.A., pe Vasas Budapesta și Lanerossi Vicenza după ce pierduseră prima manșă în deplasare cu un scor similar: 1-3. Dar evenimentul nu s-a mai petrecut, U.T.A. rezistînd demn pînă la capăt, contraatacînd chiar de cîteva

ori, minutul 90 găsînd echipa noastră parca, simbolic, în careul adversarei, la o fază terminată cu un șut în bară trimis de Kun II.

În încheiere, declarațiile antrenorilor.

NICOLAE DUMITRESCU: „Revenirea austriecilor în a doua repriză, care a periclitat la un moment dat șansele noastre, se datorește unei căderi fizice a mijlocașilor noștri, foarte laborioși în prima repriză. Ploaia permanentă și terenul greu au contribuit la acest lucru. În fine, sîntem fericiti că ne-am calificat mai departe”.

HOF, antrenorul austriecilor, ne-a declarat la sfîrșitul partidei: „Păcat că doar 4.000 de spectatori au văzut demonstrația de fotbal artistic oferită de cele două combatante. Subiectiv, îmi pare rău că nu am obținut noi calificarea, dar U.T.A. a meritat-o cu prisosință, din moment ce ne-a dominat 150 din cele 180 de minute cît am jucat împreună.”

Eftimie IONESCU

ALTE REZULTATE

CUPA CAMPIONILOR

Partizan Tirana — T.S.K.A. SOFIA (0-3) 0-1; SLIEMA WANDERERS — I. A. Akranes (4-0) 4-0; T.S.K.A. MOSCOVA — Galatasaray Istanbul (1-1) 3-0; Gornik Zabrze — OLIMPIQUE MARSEILLE (1-2) 1-1.

CUPA CUPELOR

GLASGOW RANGERS — F. C. Rennes (1-1) 1-0; ESKISEHIRSPOR — M. P. Mikkeli (0-0) 4-0.

CUPA C.E.F.A.

EINTRACHT BRAUNSCHWEIG — Glenioran Belfast (1-0) 6-1; TOTENHAM LONDRĂ — F. K. Keflavik (6-1) 9-0; I. F. C. KÖLN — St. Etienne (1-1) 2-1; Anderlecht Bruxelles — A. C. BOLOGNA (4-1) 0-2; Botev Vrața — DINAMO ZAGREB (1-6) 1-2; V.S.S. Kosice — SPARTAK MOSCOVA (0-2) 2-1; Lokomotiv Plovdiv — F. C. KARL ZEISS JENA (0-3) 3-1.